

ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก
ของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม

นายปริญญา เนื่องโนราช

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2561

ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก
ของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นำโครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการสอบโครงการ

(รศ. ดร.วชรภูมิ เบญจโอฬาร)

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.ขวัญกมล ดอนขวา)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ)

(รศ. ดร.พรศิริ จงกล)

กรรมการ

(รศ. ร.อ. ดร. กนต์ธร ชำนิประศาสน์)

คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ปริญญา เนื่องโนราช : ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้าง
สวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัยัคฆภูมิพิสัย จังหวัด
มหาสารคาม (THE IMPORTANCE FACTORS OF PEOPLE TOWARD THE
FIRST PUBLIC PARK IN PHAYAKKHAPHUMPHISAI SUBDISTRICT
MUNICIPALITY, PHAYAKKHAPHUMPHISAI DISTRICT, MAHASARAKHAM
PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล คอนขวา

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่ง
แรกของเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้กำหนด
วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการให้บริการ
สวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ในประเด็นปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบการให้บริการ ราคาค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ
สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการ
สภาพแวดล้อมการให้บริการและ 2) เพื่อให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการวางแผนด้านการจัดการ
สวนสาธารณะที่จะก่อสร้างใหม่ในอนาคตโดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้
เข้าใช้บริการมากที่สุด โดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้เข้าใช้บริการมาก
ที่สุด โดยเน้นศึกษาประชากรกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิ
พิสัย อำเภอพัยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 200 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น
ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน อีกทั้งใช้สถิติเชิงอนุมาน ด้วยค่าสถิติ F – test

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะ
แห่งแรกของเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวม
อยู่ในระดับ ปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้า
มาใช้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ที่ 3.28 รองลงมาได้แก่ ด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ด้าน
สภาพแวดล้อมการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านบุคลากรที่
ให้บริการ และด้านการส่งเสริมการให้บริการ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย
3.19, 3.18, 3.01, 2.97, 2.95 และ 2.86 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกัน
มีระดับการให้ความสำคัญในการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัยัคฆภูมิ

พิสัย ด้านองค์ประกอบการให้บริการมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับการให้ความสำคัญมากกว่ากลุ่มอายุ 20 – 34 ปี กลุ่มอายุ 35 – 49 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป

สาขาวิชา การบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค

ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนักศึกษา _____

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____

PARINYA NUANGNORACH : THE IMPORTANCE FACTORS OF
 PEOPLE TOWARD THE FIRST PUBLIC PARK IN
 PHAYAKKHAPHUMPHISAI SUBDISTRICT MUNICIPALITY,
 PHAYAKKHAPHUMPHISAI DISTRICT, MAHASARAKHAM
 PROVINCE. ADVISOR : ASSOC. PROF. KWUNKAMOL DONKWA, Ph.D.

The study of the importance factors of people toward the first public park in Phayakkhaphumphisai Subdistrict Municipality, Phayakkhaphumphisai Disstrict, Mahasarakham Province has purposes: 1) to study the importance of public importance for the first public park service of Phayakkhaphum Phisai Subdistrict, Phayakkhaphum Phisai District, Mahasarakham Province in issues: service components, cost of services, service places, promotion of services service staffs, service process, service environment and 2) to provide feedback. new park management planning approach in the future, focusing on the satisfaction of the people who use the service. The target population were 200 people living in the municipality of Phayakkhaphum Phisai Subdistrict, Phayakkhaphum Phisai District. A questionnaire was used as a tool to collect data from the sample. There was a nonprobability sampling by specific sampling methods and computer program used as data analysis tool. The descriptive statistics were percentage, mean, and standard deviation. The inferential statistics were also used F - test.

The results indicated that the importance factors of people toward the first public park in Phayakkhaphumphisai Subdistrict Municipality, Phayakkhaphumphisai Disstrict, Mahasarakham Province were at medium level in overall ($\bar{X} = 3.06$). When considering each aspect, the price and the cost to access the service had the highest mean value at 3.28. Service compositions, service environment, service process, service places, service staffs and the promotion of services were at the medium level. The mean values were 3.19, 3.18, 3.01, 2.97, 2.95 and 2.86, respectively. When classified by age, the different ages had importance levels of the first public park in Phayakkhaphumphisai Subdistrict Municipality The service components were different. The age under 20 years old had more importance level than the age 20 to 34 years old the age 50-49 years old.

School of Construction and Infrastructure Management Student's Signature _____

Academic Year 2018

Advisor's Signature _____

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญกมล ดอนขวา อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่ท่านได้ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด และได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิอีก 2 ท่าน ได้แก่ ดร.ณัชชา ลิมปศิริสุวรรณ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และนายสุรสิทธิ์ ภูกุดแก้ว ปลัดเทศบาลตำบลพัคณภูมิพิสัย ที่ช่วยให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามงานวิจัยเล่มนี้ ซึ่งทำให้เนื้อหาสมบูรณ์และมีคุณค่ายิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ประชาชนชาวอำเภอพัคณภูมิพิสัย ที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและผู้บริหารเทศบาลตำบลพัคณภูมิพิสัย ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการกรอกข้อมูล และตอบแบบสอบถามงานวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพ

ปริญญา เนื่องโนราช

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ และสมมติฐาน.....	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
1.5 คำนิยามศัพท์.....	4
2 ปรัชญาบรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับสวนสาธารณะ.....	5
2.1.1 ความหมายของสวนสาธารณะ.....	5
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสวนสาธารณะ.....	6
2.1.3 หลักการออกแบบสวนสาธารณะ.....	11
2.1.4 ความสำคัญของสวนสาธารณะ.....	17
2.1.5 กฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสวนสาธารณะ.....	20
2.2 แนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Service Marketing Mix).....	22
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	31
2.5 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	34
3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	34

3.2	วิธีดำเนินการ.....	34
3.2.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2.2	เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	36
3.2.3	ผลการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	37
3.2.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.2.5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4	ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผล.....	40
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชน ต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย.....	44
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาสวนสาธารณะ.....	51
4.4	การทดสอบสมมติฐาน.....	52
5	สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	58
5.1	สรุปผลการวิจัย.....	58
5.2	ข้อเสนอแนะ.....	61
5.2.1	ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	61
5.2.2	ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย.....	62
	เอกสารอ้างอิง.....	63
	ภาคผนวก.....	65
	ประวัติผู้เขียน.....	73

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
3.1 ค่าความน่าเชื่อถือแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถามที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	38
4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ.....	40
4.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับอายุ.....	41
4.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรส.....	41
4.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา.....	42
4.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ.....	42
4.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	43
4.7 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ.....	43
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญ ในภาพรวมองค์ประกอบการให้บริการ ทั้ง 7 ด้าน.....	44
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านองค์ประกอบการให้บริการ.....	45
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้าน ราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ.....	46
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านสถานที่ให้บริการ.....	47
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านการส่งเสริมการให้บริการ.....	47
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัย ด้านบุคลากรที่ให้บริการ.....	48
4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ.....	49
4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ.....	50
4.16 การทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบของการให้บริการ ในภาพรวมด้านบริการ 7 ด้าน แยกตามช่วงอายุ.....	52

4.17 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัย การให้ความสำคัญในการให้บริการด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ในภาพรวม.....	53
4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบของการให้บริการ ในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ แยกตามช่วงอายุ.....	53
4.19 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ (จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและสวยงาม).....	54
4.20 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ.....	55
4.21 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ.....	55
4.22 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : จำนวนถังขยะเพียงพอ.....	56
4.23 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ.....	57

สารบัญรูปร่าง

รูปที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 กำหนดการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกรณีนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด นอกจากหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลแล้ว ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ยังได้กำหนดหน้าที่ของเทศบาลไว้ด้วยเช่นกัน ในมาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งการจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจถือเป็นหนึ่งในอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะของเทศบาล (สถาบันพระปกเกล้า, ออนไลน์, 2561)

เทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเปลี่ยนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันจากการใช้เพื่อสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่ง เป็นอีกอย่างหนึ่ง พ.ศ.2543 โดยได้ขออนุญาตและได้รับความเห็นชอบการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (นสล.) เลขที่ มค 1287 ตั้งอยู่ที่บ้านโนนสูง หมู่ที่ 10 ตำบลปะหลาน อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เนื้อที่ประมาณ 13 ไร่ 3 งาน 15 ตารางวา (ประชาชนในพื้นที่รู้จักและเรียกกันในชื่อสวนพุทธ) จากเดิมเป็นที่สำหรับสนามเด็กเล่น และพื้นที่เลี้ยงสัตว์ ไปใช้เป็นสถานที่เพื่อก่อสร้างสวนสาธารณะได้ (เทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย, 2556)

ปัญหาสำคัญที่ท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัยประสบอยู่ คือเรื่องของงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะการออกแบบและการวางแผนสวนสาธารณะมีความจำเป็นเนื่องจากการก่อสร้างต้องใช้เงินงบประมาณสูง การไม่ให้ความสำคัญด้านการออกแบบและวางแผนเท่าที่ควร ความล้มเหลวในการใช้งานสวนสาธารณะจึงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้นการวางแผนและออกแบบสวนสาธารณะจึงต้องให้สอดคล้องกับงบประมาณที่จะสามารถดำเนินการได้ กองช่างสังกัด

เทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย เป็นหน่วยงานที่ผู้ทำการศึกษากำกับดูแลรับผิดชอบในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้ดำเนินการวางแผนและออกแบบสวนสาธารณะ (สวนพุทธ) เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชุมชน

สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยการออกแบบที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทำความเข้าใจถึงความต้องการของคนในชุมชน และหน้าที่ที่สวนสาธารณะแห่งนี้จะให้บริการแก่กลุ่มคนเหล่านั้น สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในชุมชน เป็นสถานที่สำคัญที่สามารถให้ผู้คนได้เข้ามา พบประสบการณ์ที่แตกต่างจากในชีวิตประจำวัน ได้พบบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติและมุมมองที่สงบให้พื้นที่ในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นวิ่งออกกำลังกาย ปลูก รับประทานอาหารกลางวัน หรือนั่งพักผ่อน ในกระบวนการวางแผนและออกแบบสวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจระดับชุมชนนั้น การรับฟังความคิดเห็นของคนในชุมชน เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่นการระดมความคิด การทำประชาพิจารณ์ การแจกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ เพื่อนักออกแบบและวางแผนจะได้เรียนรู้ถึงปัญหาความต้องการของชุมชน และร่วมประสานงานกับชุมชนเพื่อสร้างสรรค์สถานที่ พัฒนาแนวความคิดให้กลายเป็นรูปธรรม (จรัสพิมพ์ บุญญานันต์ , ออนไลน์, 2561)

ในฐานะของผู้ศึกษา เป็นบุคลากรของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย ที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการกำหนดแนวทาง และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กำหนดแนวทางจัดการสวนสาธารณะแห่งแรก (สวนพุทธ) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาไปวางแผนและออกแบบวางแผนสวนสาธารณะให้เกิดประโยชน์สูงสุด กลุ่มค่าต้องประมาณ และตอบสนองความต้องการของชุมชนมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ และสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในประเด็นปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบการให้บริการ

ราคาค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการ สภาพแวดล้อมการให้บริการ

- 1.2.2 เพื่อให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการวางแผนด้านการจัดการสวนสาธารณะที่จะก่อสร้างใหม่ในอนาคตโดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้เข้าใช้บริการมากที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ในการให้บริการสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตเนื้อหาและประเด็นการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในประเด็นปัจจัยด้านต่างๆ คือ องค์ประกอบการให้บริการ ราคาค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการ สภาพแวดล้อมการให้บริการ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541 อ้างอิงใน จำรัส มีชูขุนทด, 2560)

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8,228 คน แยกเป็นชาย 4,005 คน หญิง 4,223 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย, ธันวาคม 2560)

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาและระยะเวลา

พื้นที่เป้าหมาย คือ ที่สาธารณประโยชน์สวนพุทธ ชุมชนโนนสูง หมู่ที่ 10 ตำบลปะหลาน ในเขตเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยมีระยะเวลาทำการศึกษาในช่วงระหว่าง เดือน พฤษภาคม – ตุลาคม 2561

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1.4.1 ได้สารสนเทศสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในการให้ความสำคัญในประเด็นปัจจัยต่างๆที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย

- 1.4.2 ได้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนไปสู่การวางแผนการจัดการ การออกแบบ และก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก โดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้เข้าใช้บริการมากที่สุด

1.5 คำนิยามศัพท์

สวนสาธารณะ หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป เช่น การเดินเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย สำหรับประชาชนโดยทั่วไป โดยมีเรียกเก็บค่าบริการใดๆ และจัดแต่งพื้นที่ไว้อย่างสวยงาม อาจประกอบด้วย ไม้ต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ สระน้ำ สนามหญ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้คอยบริการประชาชน และทั้งนี้ยังสามารถใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อีกด้วย (จารีต มื้อขุนทด, 2560)

สวนสาธารณะสวนพุทธ หมายถึง บริเวณสวนสาธารณะที่ภาครัฐจัดให้ ซึ่งอยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จัดให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนในชุมชน ด้านการออกกำลังกาย และกิจกรรมทางนันทนาการ รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้กับครอบครัว และคนในชุมชน ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเรียนรู้ชุมชน

เทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย หมายถึง หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้น และมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไข พ.ศ.2546

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในการนำเสนอเนื้อหาของบทนี้ จะเป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับสวนสาธารณะ
 - 2.1.1 ความหมายของสวนสาธารณะ
 - 2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสวนสาธารณะ
 - 2.1.3 หลักการออกแบบสวนสาธารณะ
 - 2.1.4 ความสำคัญของสวนสาธารณะ
 - 2.1.5 กฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสวนสาธารณะ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนผสมการตลาด (Marketing Mixes) (7P's)
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.5 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวกับสวนสาธารณะ

2.1.1 ความหมายของสวนสาธารณะ

คำว่า “สวน” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า บริเวณที่ปลูกต้นไม้เป็นจำนวนมาก ซึ่งกันเป็นขอบเขตไว้ เป็นคำกล่าวทั่วไป ถ้าต้องการกล่าวว่าเป็นสวนชนิดใด ลักษณะใด ก็ให้มีคำอื่นประกอบหลังบอกให้ทราบ โดยเฉพาะ เช่น สวนครัว สวนยาง สวนดอกไม้ สวนสาธารณะ โดยปริยายจึงหมายถึงสถานที่ซึ่งมีลักษณะเช่นนั้น และคำว่าสาธารณะ หมายถึงเพื่อประชาชนทั่วไป เมื่อรวมคำว่า สวนสาธารณะเข้าด้วยกันแล้วทำให้มีความหมายว่า สวนเพื่อประชาชนทั่วไป (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 780 อ้างอิงใน นพเก้า หัตถุมพล, 2552)

สวนสาธารณะ (อังกฤษ: parks หรือ public parks) หมายถึงบริเวณสาธารณะที่ภาครัฐ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนตามชุมชนและเมืองต่างๆ โดยรัฐเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดูแลรักษา ปัจจุบัน การจัดที่พักผ่อนหย่อนใจ

ถือเป็นหน้าที่ของรัฐ แต่สวนสาธารณะในความหมายนี้ อาจจัดสร้างโดยเอกชนแล้วอุทิศให้แก่ประชาชนก็ได้

สวนสาธารณะในความหมายปัจจุบันเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกของโลกในประเทศอังกฤษ ในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรม ตรงกับช่วงระหว่างกลางสมัยกรุงธนบุรีถึงต้นสมัยรัตนโกสินทร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้แรงงานมากมายจากชนบทอพยพมาทำงาน และอยู่ในเมืองกันอย่างแออัดในบริเวณ "สลัม" ที่ขาดสุขลักษณะ กรรมกรเหล่านี้จึงบุกกรุกไปใช้ที่ว่างเปล่าเพื่อพักผ่อนและเล่นกีฬาและบางครั้งลูกกล้าเข้าไปใช้สวนส่วนตัวของขุนนางและกษัตริย์จนถูกลงโทษอยู่เนืองๆ จนลูกหลานเป็นจลาจลรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และเกิดการเรียกร้องที่กลายเป็น "ขบวนการอุทยานเพื่อประชาชน" (People's Parks Movement) ที่เริ่มจากการยอมให้ประชาชนเข้าไปใช้อุทยานอย่างมีเงื่อนไข ไปจนถึงช่วงที่มีการบุกพังรั้วเข้าไปใช้อุทยานไฮด์หรือไฮด์ปาร์ก (Hyde Park) เพื่อทำกิจกรรมการพักผ่อนตามความพอใจ

ตั้งแต่นั้นมาอุทยานต่างๆ ที่ยอมเปิดให้ประชาชนเข้าไปใช้จะถูกเรียกว่า "อุทยานประชาชน" (people's parks) เพื่อให้แตกต่างอุทยานของขุนนางและกษัตริย์และได้กลายเป็น อุทยานหรือสวนสาธารณะ (public parks) ในปัจจุบัน (วิกิพีเดีย, ออนไลน์, 2560)

สวนสาธารณะ หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป เช่น การเดินเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย สำหรับประชาชนโดยทั่วไป โดยมีเรียกเก็บค่าบริการใดๆ และจัดแต่งพื้นที่ไว้อย่างสวยงาม อาจประกอบด้วย ไม้ต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ สระน้ำ สนามหญ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้คอยบริการประชาชน และทั้งนี้ยังสามารถใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อีกด้วย (จารีต มีอุษนทศ, 2560)

สรุปได้ว่า “สวนสาธารณะ” หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นโดยรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดไว้ให้แก่ประชาชนตามชุมชนและเมืองต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนโดยทั่วไป เช่น การเดินเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย และจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้มีการจัดบริเวณไว้อย่างสวยงาม ประกอบไปด้วย ไม้ต้น ไม้ดอก สระน้ำ สนามหญ้า มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้ความสะดวกสบาย และตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้ที่มาใช้บริการในพื้นที่

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสวนสาธารณะ

สุรเชษฐ เศรษฐมาต (2525 : 53) กล่าวว่า แนวความคิดพื้นฐานของการจัดการพื้นที่นันทนาการโดยทั่วไป ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นปรัชญาพื้นที่นันทนาการ มีสองประการที่สำคัญ คือ

ประการที่หนึ่งการให้บริการและอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้ความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ใช้ประโยชน์หรือนักนันทนาการ ประการที่สอง การสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ให้คงอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย และมีไว้ซึ่งเพื่อการนั้นตลอดไป แนวความคิดนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางวัตถุประสงค์เพื่อจัดการพื้นที่นันทนาการได้ทุกประเภทซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิฎฐะ บุนนาค (2523 : 92) โดยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดสวนสาธารณะไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดให้เป็นสถานที่ในลักษณะสภาพแวดล้อมธรรมชาติ
2. เพื่อกันพื้นที่ส่วนหนึ่งให้มีลักษณะเป็นธรรมชาติ เพื่อให้มีต้นไม้และเป็นที่ว่างเพื่อลดอากาศเป็นพิษ
3. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะในเรื่องพืชพันธุ์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์ จะได้รับการดูแลให้ปลอดภัยในสวนสาธารณะ
4. เป็นสถานศึกษาในเรื่องธรรมชาติให้แก่ประชาชนทางอ้อม
5. เป็นสถานที่แสดงถึงความเจริญของผู้คนในประเทศนั้นในเรื่องความรู้ความเข้าใจในวิทยาการธรรมชาติ เป็นที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยและวินัยอันดีของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะ

สำหรับแนวความคิดในการจัดหาพื้นที่นันทนาการประเภทสวนสาธารณะ ได้นำหลักการเสนอแนวทางการแบ่งเขตการจัดการไว้ และผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งเขตการจัดการ (Management zoning) สวนสาธารณะไว้ ดังนี้

1. เขตบริการ (Service zone) เป็นเขตที่จัดไว้เพื่อรองรับการพัฒนาสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ ซึ่งอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการสวนสวนสาธารณะและเพื่อบริการแก่ผู้เข้ามาใช้บริการในสวนสาธารณะ ได้แก่ อาคารในส่วนของการบริหาร ศูนย์ประชาสัมพันธ์ผู้มาใช้บริการ ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า ที่จอดรถ เป็นต้น
2. เขตนันทนาการแบบสงบเงียบ (passive recreation zone) เป็นเขตการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ใช้การออกกำลังกาย หรือออกกำลังกาย แต่เป็นบริเวณของการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งใกล้ชิดกับธรรมชาติให้ความสงบและร่มรื่น ผ่อนคลายความตึงเครียดและความเหน็ดเหนื่อย เช่นการปิกนิก การนั่งเล่น ฉะนั้นรูปแบบของการพัฒนาหรือจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรม หรือความต้องการแก่ผู้มาใช้บริการ ซึ่งจะพบว่าบริเวณนี้จะต้องมี

ความสวยงาม มีการปลูกดอกไม้ สนามหญ้า สระน้ำ ม้านั่ง มีการจำลองภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตก น้ำพุ สวนสัตว์ เป็นต้น

3. เขตนันทนาการแบบใช้กำลัง (active recreation zone) เป็นเขตการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องการออกแรงออกกำลังกาย กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การขี่จักรยาน การเล่นฟุตบอล การพายเรือ การว่ายน้ำ การจับรถเล่น เป็นต้น จึงต้องมีการจัดบริเวณเพื่อเป็นเขตในการจัดการให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการได้อย่างเหมาะสม เช่น สนามกีฬา โรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ ทางเดินเท้า ฯลฯ

ในการแบ่งเขตการจัดสวนสาธารณะดังกล่าว จะต้องสนองความต้องการแก่ผู้มาใช้บริการได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านความสะดวกสบาย ความปลอดภัยและสามารถป้องกันสภาพพื้นที่ของสวนสาธารณะจากการใช้ประโยชน์ของผู้มาใช้บริการได้

ศิริลักษณ์ ปิ่นเกสร (อ้างถึงใน นพเก้า หัตถุมพล, 2552) ได้กล่าวถึงหลักการในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ว่า สิ่งก่อสร้างนั้นเมื่อสร้างขึ้นมาแล้วจะต้องเหมาะสมสำหรับการใช้ประโยชน์ ความประหยัด ง่ายต่อการบำรุงรักษา การก่อสร้างใดๆ ก็ต้องคำนึงถึงผลดีในทางสร้างสรรค์ จะต้องไม่สร้างในลักษณะของความขัดแย้งกับสภาพความสวยงาม หรือเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับ สายันห์ มั่นนะโม (อ้างถึงใน นพเก้า หัตถุมพล, 2552) ที่กล่าวถึงลักษณะทางนิเวศวิทยาที่จะต้องนำมาใช้ในการควบคุมและดูแลการใช้สวนสาธารณะที่มีอยู่จำกัดด้วยหลักการทางนิเวศพัฒนา 3 ประการคือ

1. ให้มีการพัฒนาได้ในขอบเขตจำกัด
2. ทำไปแล้วต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศทั้งในปัจจุบันและอนาคต
3. ต้องรักษาคุณค่า (ecological value) ทางนิเวศวิทยาทั้งชนิด ปริมาณ สัดส่วน การกระจายไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก อยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด

Rodney (1964 : 307) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญในการมาพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่นันทนาการในชุมชนและท้องถิ่น โดยประเมินจากความต้องการของคนในชุมชน ซึ่งสรุปปัจจัยสำคัญได้ดังนี้

1. โปรแกรมที่จัดขึ้นจะต้องสนองถึงความต้องการแก่บุคคลทุกเพศและทุกวัย
2. อรรถประโยชน์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้นต้องสร้างความพอใจ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการได้อย่างสูงสุด

3. ความปลอดภัย มีมาตรการและแนวทางการจัดการ ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินแก่บุคคลเป็นสำคัญ
4. ความสวยงาม ต้องมีการออกแบบตกแต่งบริเวณให้มีความสวยงามอยู่เสมอ
5. ปรับเปลี่ยนได้สามารถดัดแปลง และแก้ไขสิ่งก่อสร้างบางอย่างให้มีความเหมาะสมต่อสภาพพื้นที่ ความต้องการของประชาชนเพื่อลดการทำลายทรัพยากร
6. การพักผ่อนหย่อนใจใช้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น การนั่งพักผ่อนใต้ต้นไม้ การศึกษาธรรมชาติ การตั้งแคมป์ เป็นต้น
7. หลักการด้านเศรษฐศาสตร์ ในการจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ จะต้องถือหลักการประหยัด และคุ้มค่าต่อการใช้ประโยชน์ในด้านนันทนาการ ให้มากที่สุด
8. ในการวางแผนการจัดการ ต้องประกอบด้วยบุคคลหลายระดับโดยร่วมมือกัน ในการวางแผนทางในการจัดทำแผน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากแนวความคิดของ Rondey ดังกล่าวนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงสวนสาธารณะ จากกรณีศึกษาของ เอื้อมพร วิสมหมาย (อ้างถึงใน นพเก้า หัดจุมพล , 2552) ได้กล่าวถึงสวนสาธารณะ ดังนี้

1. ให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ ดังนี้
 - 1.1 มีป้ายบอกชื่อสวนสาธารณะบริเวณประตูทางเข้าทั่วไป
 - 1.2 มีแผนที่หรือแผนผังแสดงขอบเขต และตำแหน่งต่างๆ ของสวนสาธารณะ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสามารถทราบว่าควรจะไปที่ไหนก่อน
 - 1.3 ถนนภายในสวนสาธารณะควรมีขนาดความกว้าง ส่วนโค้ง และสัดส่วนต่างๆ ตามมาตรฐานทั่วไป เพื่อให้ความปลอดภัยในการขับขี่ มีที่จอดรถ และต้นไม้ที่ร่มรื่นสองข้างทาง
 - 1.4 มีถังขยะ ห้องสุขา เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้
 - 1.5 มีศูนย์ให้คำแนะนำและบริการ
2. ให้ความปลอดภัย
 - 2.1 มียามรักษาการณ์
 - 2.2 มีแสงสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน
 - 2.3 มีประตูเข้าออกไม่มากนัก ในเวลากลางคืนควรเปิดเพียงประตูเดียว

- 2.4 มีป้ายบอกการจราจร และป้ายบอกเตือนบริเวณที่มีอันตราย เช่น ถนนลื่น ดิน พัง สัตว์ป่า ฯลฯ
- 2.5 ทำรั้วกั้นในบริเวณที่ไม่ปลอดภัย กั้นริมน้ำเมื่อสวนนี้อยู่ใกล้สนามเด็กเล่น
- 2.6 แยกถนนและทางเดินอย่างเด็ดขาด
- 2.7 ตำรวจและซ่อมแซมสถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ อยู่เสมอ เช่น เครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น สะพาน เก้าอี้
- 2.8 ตรวจสอบตราสายไฟ และปลั๊กไฟฟ้า
- 2.9 ตัดแต่งต้นไม้ที่กิ่งแห้งหรือแต่งพุ่มไม้เสมอ ไม้ให้มีคืบเกินไป
- 2.10 คควนมีหน่วยพยาบาล
3. มีการดูแลรักษาที่ดี
 - 3.1 ทำความสะอาดสม่ำเสมอ เช่น เก็บขยะ กวาดถนน กวาดสนาม เป็นต้น
 - 3.2 ตัดหญ้า ตัดแต่งทรงพุ่มของต้นไม้
 - 3.3 ให้อุ๊ย รดน้ำ พรวนดิน และฉีดยากันโรคแมลง
 - 3.4 มีการปลูกต้นไม้ทดแทนไม้เดิมที่ตายไปหรือกำลังตาย
 - 3.5 ซ่อมแซมอุปกรณ์ เช่น ทาสีเก้าอี้ ติดป้าย หรือทำรั้วใหม่
 - 3.6 ชักชวนให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาด
 - 3.7 อนุรักษ์สภาพแวดล้อมที่สวยงามตามธรรมชาติไว้ให้ดียิ่งขึ้น

ส่วน จูรี จันทรทรัพย์ (อ้างถึงใน นพเก้า หัตถุมพล, 2552) ได้ให้ข้อเสนอแนะของสวนสาธารณะที่ดี ดังนี้คือ

1. จากลักษณะการปฏิบัติงานของลูกจ้างประจำ และเจ้าหน้าที่ยามรักษาความปลอดภัย ซึ่งสามารถที่จะพบปะพูดคุยกับประชาชน ถ้าทางงานสวนสาธารณะต้องการที่จะอาศัยบุคคลเหล่านั้นเป็นสื่อกลางในการที่จะถ่ายทอดข่าวสาร หรือเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชนก็ควรที่จะทำการฝึกอบรม ให้ความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนด้วย เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมีความเข้าใจ และพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่นั้น
2. ทุกสวนสาธารณะควรมีการติดตั้งเครื่องขยายเสียงตามสาย ตลอดจนมีการใช้สื่อที่เป็นภาพสะดุดตาแก่ผู้พบเห็น แทนการเขียนแผ่นป้ายประกาศด้วยตัวหนังสือเพียงอย่างเดียว เพราะการประชาสัมพันธ์ที่ดีของสวนสาธารณะ จะทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่มาใช้บริการ ปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาทิ้งขยะ ปัญหาการทำลายต้นไม้ก็จะลดน้อยลงด้วย เพราะการปรับผู้กระทำผิด

เพียงอย่างเดียวจะไม่ได้ผล เนื่องจากกรุงเทพมหานครไม่มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะคอยจับผู้กระทำผิดได้ ตลอดเวลาและสิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำคือ การอบรมและสร้างนิสัยให้เยาวชนเป็นคนที่มิระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติของส่วนรวมอีกทางหนึ่งด้วย

3. สวนสาธารณะที่ดีควรมีประตู ทางเข้า-ออก ให้น้อยที่สุด เพียงประตูเดียวเท่านั้น เพื่อความสะดวกในเรื่อง การรักษาความปลอดภัย และการจัดระเบียบต่างๆ ของสวนสาธารณะ
4. ทุกสวนสาธารณะควรจัดทำแผนที่จำลองตรงบริเวณทางเข้า เพื่อแสดงที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ ภายในสวนสาธารณะ ตลอดจนทำป้ายบอกทางทิศทางไปยังบริเวณต่างๆ ด้วยเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะ
5. ทุกสวนสาธารณะควรมีร้านอาหาร และเครื่องดื่มที่สะอาดถูกอนามัยและราคาไม่แพง อย่างน้อยสวนละ 1 แห่ง เพื่อที่จะช่วยให้ประชาชนได้รับประทานอาหารที่สะอาด และลดปัญหาการทุจริตราคาค่าอาหารซึ่งปรากฏอยู่เสมอตามข่าวหนังสือพิมพ์
6. อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ควรจะจัดซื้อของดีมีคุณภาพ ไม่เสียง่าย และงานด้านสวนสาธารณะควรจะทำการศึกษาความรู้ด้านเครื่องยนต์ ตลอดจนวิธีการดูแลรักษาเครื่องยนต์และอุปกรณ์ต่างๆ ให้กับผู้ใช้เครื่องมือเหล่านี้ด้วย เพื่อเป็นการยืดอายุการใช้งานของเครื่องมือต่างๆ ไม่ให้เสียเร็วหรือเสียหายมาก

สรุปว่าการจัดการสวนสาธารณะ และการให้บริการจะต้องคำนึงถึงความสะดวก ตลอดจนการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มาใช้บริการในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้พักผ่อนให้ความสนใจ และการจัดการสวนสาธารณะจะต้องพิจารณาถึงความสวยงามทางทัศนียภาพรวมทั้งไม่ก่อให้เกิดมลพิษในด้านอื่นๆ สามารถดูแลรักษาได้ง่าย และที่สำคัญจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการให้มากที่สุด

2.1.3 หลักการออกแบบสวนสาธารณะ

การวางผังรูปแบบต่างๆ ของสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจนั้น จำเป็นต้องทราบถึงหลักการต่างๆ ที่จำเป็นก่อนการออกแบบมีรายละเอียด ดังนี้ (นพเก้า หัตถุมพล, 2552)

1. การออกแบบให้ทุกอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Everything Must have a Purpose)
2. การออกแบบต้องทำเพื่อประชาชน (Design Must be for People)

3. การออกแบบให้ใช้ได้ดีและสวยงาม (Both Function and Aesthetics Must be Satisfied)
4. การหาข้อมูลจากประสบการณ์ (Establish a Substantial Experience)
5. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Establish an Appropriate Experience)
6. มีสิ่งที่ต้องการทางด้านเทคนิคเพียงพอ (Satisfy Technical Requirement)
7. ออกแบบให้ประหยัดที่สุด (Meet Needs for Lowest Possible Cost)
8. การจัดและออกแบบให้ดูแลรักษาง่าย (Provide For Supervision Ease)

1. ออกแบบให้ทุกอย่างมีจุดมุ่งหมาย

ภายในสวนสาธารณะหรือที่พักผ่อนหย่อนใจ จะมีบริเวณที่ประชาชนเข้าไปใช้ อยู่หลายแห่งด้วยกัน ทั้งเจียบสงบ วุ่นวาย หรือสนุกสนานตื่นเต้น สถานที่แต่ละแห่งนั้นมี จุดมุ่งหมายต่างกัน แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งจุดประสงค์อันแท้จริงแห่งสถานที่นั้นๆ จุดประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมายในการเสนอต่อประชาชน สภาพพื้นที่เป็นอย่างไร และสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่จะจัดให้มี ขึ้นมีอะไรบ้าง เพื่อจัดแบ่งให้เป็นหมวดหมู่ เช่น

ลักษณะตามธรรมชาติ : พรรณไม้ น้ำ พื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ : สนามกีฬาต่างๆ ที่จอดรถ ถนน ทางเท้า ฯลฯ

สิ่งก่อสร้างที่สำคัญ : อาคาร ศาลา เขื่อน ห้องสุขา ฯลฯ

โครงสร้างอื่นๆ : ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า รั้ว ป้ายบอกชื่อสถานที่ ฯลฯ

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสวนสาธารณะและสิ่งแวดล้อม (Park to Surroundings) มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะเน้นการออกแบบภายในบริเวณของ สวนสาธารณะ ให้ได้ตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น การจัดสวนสาธารณะบน เนินเขา ไม่เป็นสาเหตุให้น้ำท่วมบริเวณหุบเขาข้างล่าง ไม่เป็นสาเหตุให้รด ดิน สถานที่เล่นเกมต่างๆ อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมโดยที่ลูกฟุตบอลจะไม่ ลอยเข้าหลังบ้านใคร

ในขณะที่เดียวกันสิ่งแวดล้อมก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสวนสาธารณะ สถานที่ เหมาะๆ ปราศจากเชื้อโรค เพื่อทำเป็นที่ปิกนิก มีรั้วรอบด้านที่สวยงาม สงบและมีประโยชน์ นักออกแบบต้องสำรวจสภาพแวดล้อมรอบๆ สวนสาธารณะเพื่อที่จะหาข้อมูลที่แท้จริง และต้อง พยายามทำให้สวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดในพื้นที่นั้นๆ อีกทั้งไม่เป็นสาเหตุให้การใช้สถานที่ รอบๆ สวนสาธารณะลดน้อยลง

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของพื้นที่ที่ใช้กับสภาพพื้นที่เดิม (use areas to site) พื้นที่ที่ต้องไม่สูญเสียเปล่า ดังนั้นทุกๆ มุมของเนื้อที่ควรถูกใช้ทั้งหมด ไม่จำเป็นต้องเป็นการใช้ในแง่ใด เราอาจปลูกไม้พุ่ม หรือเอาไว้เป็นที่นั่งเล่นเพื่อดูวิวสวยๆ บางครั้งจำเป็นต้องคงสภาพเดิมไว้ เพื่อรักษาความเป็นธรรมชาติ จะอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการจัดแบบไหนก็แล้วแต่ การสร้างสถานที่ต่างๆ จำเป็นจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและเข้ากันได้กับประโยชน์ที่ใช้สอย

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ (use areas to use areas) ก่อนที่จะกำหนดตำแหน่งของสถานที่ จะต้องแบ่งประเภทของการกระทำออกเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอยู่รวมกัน เช่น พายเรือ เดินเล่น นั่งเล่น มีลักษณะที่คล้ายกัน สวนสนามเทนนิส บาสเกตบอล และ แสนด์บอล นั้นจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันเพราะส่งเสียงดัง

ส่วนการดูแลรักษาจำเป็น โดยจัดสถานที่ให้สำหรับเก็บเครื่องมือบำรุงรักษาต้นไม้ และอุปกรณ์ซ่อมแซมต่างๆ ให้อยู่ในบริเวณที่ใกล้กับสถานที่ที่จะใช้

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งก่อสร้างและพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ (major structure to use areas) ก่อนวางผังสร้างอาคารควรคำนึงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอาคารและพื้นที่รอบๆ เช่น ให้การเข้าออกห้องต่างๆ และพื้นที่นอกห้องสัมพันธ์กัน

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งก่อสร้างต่างๆ (minor structure to minor structure) สวนสาธารณะมีพื้นที่หลายๆ แห่งที่ต่อเนื่องกันและยุ่งยาก การหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เป็นจุดมุ่งหมายอันหนึ่งในการออกแบบ ดังนั้นทุกๆ จุดของการออกแบบต้องทำขึ้นเพื่อเหตุที่เป็นไปได้และเหมาะสม นักออกแบบต้องถามตัวเองเสมอว่าอะไรคือจุดมุ่งหมาย และพยายามหาคำตอบออกมาในรูปของการออกแบบ

2. การออกแบบต้องทำเพื่อประชาชน

ความสมดุลระหว่างความต้องการทางด้านจิตใจและร่างกายของผู้ใช้ (Impersonal and Person) การออกแบบสำหรับพวกเครื่องจักรทั้งหลายมีความจำเป็น เช่น จะออกแบบถนน และที่จอดรถ เราต้องทราบถึงความต้องการของรถว่าถนนกว้างเท่าไร โค้งสูงลาดเท่าไร ฯลฯ และยั้ต้องคำนึงถึงบุคคลที่นั่งในรถว่าต้องการอะไรนอกจากจะขับรถ วิวที่สวยงาม การดำเนินการต่างๆ จะต้องอาศัยวัสดุ อุปกรณ์หลายอย่าง มักมีขนาดมาตรฐานและจำเป็นต้องใช้เป็น

จำนวนมาก แต่ถ้าทุกอย่างเหมือนกันหมดจะทำให้ผู้ใช้เกิดความเบื่อหน่ายในการมองดูสิ่งซ้ำซาก เช่น สนามเด็กเล่น มีชิงช้าและกระดานลื่นเหมือนกับสนามเด็กเล่นอื่นๆ ไม่ว่าจะไปที่ใดก็ตาม เด็กเองก็รู้สึกตื่นเต้นที่จะเล่น ไม่น่าสงสัย และสนใจ

ภายในสวนสาธารณะมีบริเวณกว้าง และมีสถานที่หลายแห่งจึงควรมีป้ายบอกทางให้และควรใช้สัญลักษณ์ที่ชัดเจนทั่วๆ ไปเพื่อช่วยในการจดจำ แก้ปัญหาทางสังคมโดยการออกแบบในการเล่นต่างๆ เช่น เด็กควรถูกสอนให้เล่นแบบร่วมมือกัน มากกว่าแข่งขันแย่งชิงกัน เป็นเครื่องผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานมากเกินไปของประชาชนในปัจจุบัน ความต้องการของมนุษย์ในด้านการพัฒนาการมีผลต่อนักออกแบบโดยตรง ทำให้นักออกแบบใช้ความสามารถในงานของเขาเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ และเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับประชาชนได้

3. การออกแบบให้ใช้ได้ดีและสวยงาม

เพื่อให้การออกแบบสวนสาธารณะมีคุณภาพดี จะต้องคิดถึงเงินและความรู้สึกของมนุษย์ด้วยความงาม และใช้ประโยชน์ได้เป็นรากฐานที่ต้องพิจารณา ให้สัมพันธ์กันทั้งประโยชน์ใช้สอยและความงาม

4. การหาข้อมูลจากประสบการณ์

การเขียนป้ายติดไว้กับสิ่งของทุกอย่างก็ไม่เป็นการเหมาะสม เพราะบางสิ่งบางอย่างมีลักษณะที่เป็นตัวของมันเองอยู่แล้วโดยไม่ต้องบรรยาย มนุษย์สามารถออกแบบให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ในแต่ละแห่ง เช่น ทำให้ตื่นเต้น สงบ สวยงาม หรือน่ากลัว

5. สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

5.1 ออกแบบให้เข้ากับภาพที่นั้นๆ สถานที่แต่ละแห่งมีลักษณะที่แตกต่างกับสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ดังนั้นจึงมีอยู่ 2 วิธีที่ทำให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้คือ

5.1.1 การต่อเติมทางด้านวัตถุ คือมีการต่อเติมจากสภาพพื้นที่นั้นๆ ทำให้ดูเหมือนว่าเกิดจากสภาพที่นั้นจริงๆ

5.1.2 การระมัดระวังในการออกแบบเนื่องจากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของบริเวณนั้น เช่น สถานที่ทางโบราณคดี ลักษณะเส้น รูปร่าง ผิวสัมผัส สี ดินไม้ดินและหิน สิ่งเหล่านี้เราอาจนำมาใช้เป็นวัตถุในการก่อสร้างใหม่ เพื่อให้กลมกลืนกับลักษณะของตัวอาคารเดิม หรือกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติในเขตนั้น

- 5.2 ออกแบบให้เหมาะกับผู้ใช้ พิจารณาจากนิสัยของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น นำเอาลักษณะที่บุคคลทั่วไปชอบมาไว้ในงานออกแบบ เพื่อประชาชนทั่วไปจะได้มีโอกาสใช้อย่างคุ้มค่า
- 5.3 ออกแบบให้เหมาะกับการใช้ ผู้ที่ชอบเที่ยวสวนสาธารณะบางครั้งก็ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำอะไรดี จะเล่นเกมชนิดไหนบ้าง จึงต้องใช้เวลา นั่งพักก่อน ควรออกแบบให้มีมุมสงบในบรรยากาศเงียบๆ เพื่อให้ผู้นั่งพักผ่อน และได้มองดูการเล่นรอบๆ ว่าชอบแบบไหน
- 5.4 ออกแบบให้สัดส่วนพอเหมาะ การออกแบบตกแต่งบริเวณภาพนอกสถานที่เกี่ยวกับสัดส่วน 2 อย่าง คือ
- 5.4.1 สัดส่วนของมนุษย์ ส่วนใหญ่จะรู้สึกคุ้นเคยเฉพาะสิ่งที่ตนเองรู้จัก และมักจะเปรียบเทียบกับตัวเองเสมอ เช่น เปรียบส่วนสูงของตัวเอง แขน ขา นิ้ว กับต้นไม้ ประตูดู หรือสิ่งของอื่นๆ มนุษย์จะรู้สึกกังวลใจ เพราะไม่สามารถจะเข้าถึงสถานที่อยู่เนื่องมาจากสัดส่วนที่ผิด และไม่สบายใจในขณะที่ใช้สถานที่นั้น นอกจากนั้นยังให้ผู้ใช้รู้สึกปลอดภัยด้วย
- 5.4.2 สัดส่วนเนื่องจากความเร็ว เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะการกวาดสายตามองดูขณะที่ผ่านไปด้วยความเร็วที่แตกต่างกันจะมองเห็นภาพที่ต่างกันด้วย
6. มีสิ่งที่ต้องการทางด้านเทคนิคเพียงพอ
- 6.1 ขนาด การออกแบบต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของพื้นที่นั้นๆ ก่อนซึ่งข้อมูลต่างๆ หาได้จากอำเภอในเขตนั้น สำนักผังเมือง กองสวนสาธารณะ กองอุทยานแห่งชาติ กรมแผนที่
- 6.2 ปริมาณ โดยปกติแล้วต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของแต่ละสิ่งว่าต้องการใช้มากน้อยแค่ไหน เพราะจำนวนเหล่านี้เป็นที่ต้องการสำหรับประชาชนจริงๆ ในขณะนั้น แต่ก็ควรคิดเพื่ออนาคตไว้ด้วย เพราะประชากรเพิ่มมากขึ้นทุกปี
- 6.3 ผลเนื่องมาจากธรรมชาติ ก่อนกำหนดตำแหน่งของสถานที่ควรคิดถึงการเล่นเกมที่อยู่กลางแจ้ง เพื่อป้องกันไม่ให้แสงอาทิตย์ส่องตาในขณะที่เล่น ควรจัดให้สนามมีมุม 90 องศา กับมุมขึ้น-ลงของดวงอาทิตย์ หรือใน

แนวเหนือ-ใต้ จุดสำหรับมองดูวิวนั้นพระอาทิตย์ควรอยู่ด้านหลังของผู้ที่ยืนมองดู

6.4 สิ่งอื่นๆที่จำเป็น รถ เรือ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการบำรุงรักษาเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องคิดถึงในแปลน เช่น รัศมี ค่าสุดของวงกลมที่จะทำให้รถเลี้ยวได้สะดวก คือ 20 ฟุต หรือ 6 เมตร สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลที่จะนำไปออกแบบถนน

7. ออกแบบให้ประหยัดที่สุด

7.1 หากความสมดุลระหว่างความต้องการและงบประมาณ นักออกแบบจะต้องเลี่ยงการจ่ายที่ไม่จำเป็น และเสนอสิ่งที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด ผลงานออกมาต้องเป็นที่พึงพอใจ

7.2 การใช้สภาพพื้นที่ที่เป็นอยู่ให้เป็นประโยชน์ ควรสังเกตสภาพรอบๆ ด้านว่ามีลักษณะอย่างไร และควรระวังอะไรไว้ตรงไหน ต้องคำนึงถึงเรื่องความงามและการใช้ประโยชน์ควบคู่กันไปด้วย

7.3 จัดหาวัสดุที่เหมาะสมในการก่อสร้างต่างๆ ทนทานต่อน้ำหนัก เข้ากันได้กับสภาพแวดล้อม หาได้ง่ายตามท้องถิ่นๆ ทนต่อสภาพภูมิอากาศ และยังคงสภาพเดิมไม่ว่าอากาศจะร้อน หนาว ฝน หรือหิมะตก

7.4 จัดหาต้นไม้ให้เหมาะสม ควรพิจารณาถึงขนาดและรูปร่างของต้นไม้เมื่อโตเต็มที่แล้วจะอย่างไร จึงควรเลือกชนิด โตช้าหรือโตเร็วแต่ต้องตัดแต่งอยู่เสมอ

7.5 สนใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ

8. จัดและออกแบบให้ดูแลรักษาง่าย

8.1 ความสมดุลระหว่างอิสรภาพและการควบคุม บางครั้งจำเป็นต้องควบคุมบางจุดเพื่อให้เห็นว่าเป็นความปลอดภัย จัดให้มีประตูเข้าออกประตูเดียว เพราะจำเป็นในการควบคุมในเรื่องความปลอดภัย

8.2 ทิศทางการเดิน ในสวนสาธารณะที่มีประชาชนมากการเคลื่อนไหวก้าว และทิศทางเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ออกแบบอย่างไรให้ผู้ใช้งานได้สะดวก ไม่ติดขัดเมื่อเดินไปยังจุดต่างๆ ที่น่าสนใจ

8.3 ความปลอดภัย ควรมีความปลอดภัยในการเล่น รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการเล่นแต่ละอย่างเพื่อไม่ให้ไปเกิดอันตรายกับส่วนอื่นๆ ได้

8.4 สิ่งที่ไม่พึงปรารถนาสวนสาธารณะบางครั้งก็เป็นทีทดสอบทางด้านสังคม จิตวิทยาและเป็นการบรรเทาสิ่งที่อดกลั้น และทั่วมในจิตใจ เมื่อได้พบกับสิ่งที่ไม่ยุติธรรม เหตุผลเหล่านั้นเป็นเหตุผลทางด้านสังคม นักออกแบบควรคิดถึง เพื่อที่จะให้สถานที่นี้เป็นที่เหนียวรั้งความคิดที่ไม่ดี หรือป่าเถื่อนของพวกสติวิปลาสทางด้านอารมณ์ และทางเพศ ส่วนการพัฒนาทางด้านรายละเอียด หรือเรื่องอื่นต้องมาทีหลังจุดมุ่งหมายเหล่านี้ด้วย

2.1.4 ความสำคัญของสวนสาธารณะ

ความสำคัญของสวนสาธารณะสรุปได้ดังนี้ (นพเก้า หัตถุมพล, 2552 ; จำรัส มื้อขุนทด, 2560)

1. เป็นสถานที่ ที่คนใช้สร้างความสมบูรณ์ให้แก่ตนเองทั้งร่างกายและจิตใจ
2. เป็นสถานที่ป้องกันการบุกรุกทำลายธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมให้ธรรมชาติที่สมดุลกันเอง
3. ช่วยป้องกันธรรมชาติไม่ให้สูญหายไป
4. ความต้องการที่ว่างสำหรับการจัดสวนสาธารณะในชุมชนเมืองทำให้เกิดผลดี เช่น มีที่ว่างสำหรับปลูกต้นไม้เล็กๆ ต้นไม้จะทำหน้าที่ป้องกันมิให้เกิดอากาศเสีย
5. ช่วยให้คนในสังคมได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และรู้ซึ่งถึงความจำเป็นที่จะต้องรักษาธรรมชาติไว้
6. สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างไว้ในสวนสาธารณะมีผลดีต่อเศรษฐกิจของชุมชนเมือง เช่น บริเวณธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ สถานที่เล่นกลางแจ้ง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นสิ่งดึงดูดผู้คนในบริเวณใกล้เคียงและที่ห่างไกลเข้าใช้บริการในสวนสาธารณะนั้น ๆ
7. สวนสาธารณะมีประโยชน์ต่อการศึกษาออกสถานที่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งสนับสนุนการศึกษาที่เกี่ยวกับการศึกษาในห้องเรียน โดยเน้นหนักถึงการใช้ประโยชน์ของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับคน

ลักษณะที่ดีและสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะ

ด้านการให้ความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ

1. มีป้ายชื่อบอกสวนสาธารณะบริเวณประตูทางเข้าทั่วไป ป้ายสัญลักษณ์ เพื่อบอกกฎเกณฑ์การใช้สถานที่ เช่น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามเล่นฟุตบอล เป็นต้น

2. มีแผนที่และแผนผังแสดงขอบเขตและตำแหน่งของสวนสาธารณะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการทราบว่าควรจะไปทีใดก่อน
3. มีที่นั่ง
4. ศาลาพักผ่อน ประกอบด้วย ศาลานั่งชมวิว ศาลาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น
5. สะพาน ประกอบด้วยสะพานสำหรับคนข้าม ข้ามสระน้ำ เป็นต้น
6. มีถนนภายในสถานที่พักผ่อนที่ควรมีความกว้าง ส่วนโค้งและตัดส่วนตามมาตรฐาน
7. มีถังขยะ มีสุขา ชาย - หญิง และสำหรับผู้พิการ
8. มีศูนย์ให้คำแนะนำและให้บริการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นศูนย์ติดต่อและศูนย์รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แก่ประชาชนผู้เข้าใช้บริการ
9. มีระบบงานไฟฟ้า และเครื่องเสียงในสวนสาธารณะ

ด้านความปลอดภัย

1. มียามรักษาการณ์
2. มีแสงสว่างในเวลากลางคืน
3. มีประตูเข้าออกไม่มากนัก ในเวลากลางคืนควรเปิดประตูเดียว
4. ทำรั้วกันในบริเวณที่ไม่ปลอดภัย เช่น รั้วกันริมน้ำหากส่วนนั้นอยู่ใกล้สนามเด็กเล่น
5. ตรวจสอบสายไฟและปลั๊กไฟ
6. ตัดต้นไม้ที่มีกิ่งแห้งหรือแต่งพุ่มไม้เสมอไม่ให้มีดกทึบเกินไป
7. ควรมีหน่วยพยาบาล

ด้านการดูแลรักษา

1. ทำความสะอาดสม่ำเสมอ เช่น เก็บขยะ กวาดถนน กวาดสนาม เป็นต้น
2. ตัดหญ้า ตัดแต่งทรงพุ่มของต้นไม้
3. ให้น้ำ รดน้ำ พรวนดิน และฉีดยากันแมลง
4. มีการปลูกต้นไม้ทดแทนไม้เดิมที่ตายไปหรือกำลังจะตาย
5. ซ่อมแซมอุปกรณ์ เช่น ทาสีเก้าอี้ ติดป้ายหรือทำรั้วใหม่
6. ชักชวนให้ประชาชนช่วยกันรักษาความสะอาด
7. อนุรักษ์สภาพที่สวยงามตามธรรมชาติไว้ให้ดียิ่งขึ้น

บรรยากาศภายในสวนสาธารณะ

บรรยากาศภายในสวนสาธารณะควรมีลักษณะดังนี้

1. บรรยากาศภายในสวนสาธารณะ ควรเหมาะสมกับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น เช่น การเล่นกีฬา ควรมีพื้นที่โปร่งโล่ง การนั่งพักผ่อน ควรให้ความเป็นส่วนตัวได้ดี ซึ่งสภาพโดยรวมควรจะเหมาะสมกับความสบายของมนุษย์ ไม่มีฝุ่นควันมากเกินไป ไม่มีกลิ่นเหม็นรบกวน ฯลฯ
2. สภาพแวดล้อม คนไทยไม่นิยมอยู่กลางแจ้ง โดยเฉพาะในเวลากลางวัน มักพอใจอยู่ในร่มไม้ชายคาหรือในศาลา แต่เมื่อไม่มีแดดหรือเวลาเย็นมักจะพอใจในที่โล่งมากกว่า ดังนั้น ก่อนการออกแบบผู้ออกแบบจึงควรศึกษาว่าพื้นที่นั้น ๆ จะใช้เวลาใดมากน้อยเพียงใด
3. บรรยากาศธรรมชาติ ในปัจจุบันถึงแม้ว่าสวนสาธารณะในรุ่นหลังๆ จะเน้นที่กิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ อย่างไรก็ตามยังมีความเชื่อมั่นอยู่ว่าการได้เห็นธรรมชาติสามารถให้ผลดีแก่จิตใจ
4. ความปลอดภัย การใช้พื้นที่สวนสาธารณะ ทำให้ผู้ใช้เกิดความรู้สึกสบายในการใช้สถานที่มากขึ้น ความปลอดภัยจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้บริการทั้งทางด้านความมั่นคงแข็งแรงของสิ่งปลูกสร้างและความปลอดภัยทางด้านอาชญากรรม นอกจากนี้แล้วการจัดให้มีไฟฟ้าแสงสว่างเสมอในเวลากลางคืนจึงถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น
5. ความสวยงาม ของสวนสาธารณะจะทำให้ผู้เข้าใช้บริการเกิดความรู้สึกได้ว่าสบายใจ ดังนั้นรูปแบบที่ส่งเสริมความสวยงามจึงมีองค์ประกอบที่ไม่ตายตัว

ประเภทของสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะหรือสวนสาธารณะสามารถจำแนกได้ตามลักษณะของพื้นที่วัตถุประสงค์ของการใช้งานได้ดังนี้

1. สวนสาธารณะขนาดย่อม หมายถึง สวนสาธารณะที่มีพื้นที่ไม่เกิน 2 ไร่ หรือมีรัศมีการให้บริการไม่เกิน 1 กิโลเมตร
2. สวนสาธารณะขนาดเล็ก หมายถึง สวนสาธารณะที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2.5 ไร่แต่ไม่เกิน 124 ไร่ หรือมีรัศมีการให้บริการประมาณ 3 - 8 กิโลเมตร
3. สวนสาธารณะขนาดกลาง หมายถึง สวนสาธารณะที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 125 ไร่แต่ไม่เกิน 500 ไร่ หรือมีรัศมีการให้บริการมากกว่า 8 กิโลเมตร
4. สวนสาธารณะขนาดใหญ่ หมายถึง สวนสาธารณะที่มีพื้นที่มากกว่า 500 ไร่

2.1.5 กฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสวนสาธารณะ

การดูแลสวนสาธารณะในจังหวัดอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล โดยใช้อำนาจหน้าที่ตามระเบียบบริหารตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไข พ.ศ.2546 โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านสวนสาธารณะ ดังนี้ (นพเก้า หัตถุมพล , 2552)

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และสวนสาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
5. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
8. ให้น้ำสะอาดหรือการประปา
9. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
10. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
11. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า
12. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

กิจกรรมที่ทำในเขตเทศบาล ดังนี้

1. ให้มีตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม
2. ให้มีสุสาน และฌาปนสถาน
3. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากิน
4. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
5. ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
6. ให้มีการสาธารณสุขปโภค
7. จัดกิจการที่จำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
8. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
9. ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา และพลศึกษา
10. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

11. ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

12. เทศพาณิชย์

นอกจากนี้ เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2542 (ในส่วนของที่เกี่ยวกับสวนสาธารณะ) ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การให้มีการควบคุมตลาด
4. สาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณูปโภค
6. ส่งเสริมการฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและ ผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ

24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
 1. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี รวมทั้งเป็นเสมือนปอดของเมือง
 2. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ
 3. เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
 4. เพื่อใช้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

2.2 แนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Service Marketing Mix)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (อ้างถึงใน จำรัส มือขุนทด, 2560) ได้อ้างถึงแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Service Mix) ของ Philip Kotler (1984) ว่าเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ให้บริการซึ่งจะได้ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) หรือ 7Ps ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดซึ่งประกอบด้วย

1. **ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)** เป็นสิ่งซึ่งสนองความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้ คือ สิ่งที่ผู้ขายต้องมอบให้แก่ลูกค้าและลูกค้าจะได้รับผลประโยชน์และคุณค่าของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยทั่วไปแล้วผลิตภัณฑ์แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ผลิตภัณฑ์ที่อาจจับต้องได้ และ ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้
2. **ด้านราคา (Price)** หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ลูกค้าจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของบริการกับราคา (Price) ของบริการนั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาลูกค้าจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้น การกำหนดราคาการให้บริการควรมีความเหมาะสมกับระดับการให้บริการชัดเจน และง่ายต่อการจำแนกระดับบริการที่ต่างกัน
3. **ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)** เป็น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในการนำเสนอบริการให้แก่ลูกค้า ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของลูกค้าในคุณค่าและคุณประโยชน์ของบริการที่นำเสนอ ซึ่งจะต้องพิจารณาในด้านทำเลที่ตั้ง (Location) และช่องทางในการนำเสนอบริการ (Channels)
4. **ด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion)** เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารให้ผู้ใช้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือชักจูงให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรม การใช้บริการและเป็นกุญแจสำคัญของการตลาดสายสัมพันธ์

5. **ด้านบุคคล (People) หรือพนักงาน (Employee)** ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่างเหนือคู่แข่งขึ้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการต่าง ๆ ขององค์กร เจ้าหน้าที่ต้องมีความสามารถ มีทัศนคติที่สามารถตอบสนองต่อผู้ให้บริการ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา สามารถสร้างค่านิยมให้กับองค์กร
6. **ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation)** เป็นการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพให้กับลูกค้า โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม ทั้งทางด้านกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นด้านการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย การเจรจาต้องสุภาพ อ่อนโยน และการให้บริการที่รวดเร็ว หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ลูกค้าควรได้รับ
7. **ด้านกระบวนการ (Process)** เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติ ในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับผู้ให้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทำให้ผู้ให้บริการเกิดความประทับใจ

สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้แก่

1. องค์ประกอบของการให้บริการ
2. ราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ
3. สถานที่ให้บริการ
4. การส่งเสริมการให้บริการ
5. บุคลากรที่ให้บริการ
6. สภาพแวดล้อมในการให้บริการ
7. กระบวนการให้บริการ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสวนสาธารณะ มีดังนี้

เวทิสตา กาญจนแก้ว (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัย ความพึงพอใจของประชาชนผู้มาใช้บริการต่อการจัดการสวนสาธารณะ กรณีศึกษาสวนสาธารณะหนองประจักษ์ จังหวัดอุดรธานี พบว่า การให้คุณค่าสิ่งแวดลอมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสวนสาธารณะแตกต่างกัน อายุระดับการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย ประเภทของผู้เข้าใช้บริการที่มีความแตกต่างกัน มีความพึง

พอใจแตกต่างกัน อีกทั้งพบว่าปัญหาและความต้องการของประชาชนผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะหนองประจักษ์ คือ

1. ด้านความสะอาด โดยต้องการให้เพิ่มถึงขยะตามจุดต่างๆ มากขึ้น
2. ต้องการให้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างชัดเจน
3. ต้องการให้มีการทำนุบำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆ ให้ใช้ได้เสมอ
4. ด้านความปลอดภัย ต้องให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ คือ ภาครัฐควรจัดเจ้าหน้าที่ดูแลในการจัดการสวนสาธารณะหนองประจักษ์ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากประชาชนผู้มาใช้บริการในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและเจ้าหน้าที่ต้องเพิ่มความเข้มงวดในการรักษากฎระเบียบและบทลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามอย่างจริงจัง

ประพันธ์ ปรีถถจริยกุล และประยงค์ ต่วนเทศ (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัย การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อสวนสาธารณะในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มาสวนสาธารณะเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 16-25 ปี ส่วนมากยังโสด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 5,001-10,000 บาท มีบ้านพักอาศัยอยู่ในเขตบางซื่อ เดินทางมาใช้บริการ สวนสาธารณะประมาณ 1 ครั้ง/สัปดาห์ โดยเดินทางมาด้วยรถโดยสารประจำทาง ใช้ระยะเวลาในการเดินทางมากกว่า 15 นาที โดยจะมากับกลุ่มเพื่อน มีจำนวนสมาชิกที่มาด้วย 2 คน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในสวนสาธารณะอยู่ในระดับพอใจ สิ่งที่ไม่พอใจ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกผลการวิเคราะห์การผันแปร พบว่า เพศ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ปัญหาและความต้องการของผู้เข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตบางซื่อ มีดังนี้คือสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ห้องสุขา สำหรับปัญหาความปลอดภัยของผู้ใช้บริการนั้น ผู้ใช้ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในการทำงาน ปัญหามีคนมากเกินไป แออัด ไม่สงบ เนื่องจากมีผู้เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ปัญหาการเดินทางไป-กลับ ไม่สะดวก โดยต้องการให้มีสวนสาธารณะที่ใกล้ที่อยู่อาศัยมากขึ้นและปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากมีผู้คนพลุกพล่านเข้ามาใช้เป็นที่พักผ่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้ กองสวนสาธารณะควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดเจ้าหน้าที่มาดูแลรักษาสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เข้ามาใช้บริการ และมีการประชาสัมพันธ์ ให้แก่

ประชาชนเข้ามาใช้บริการเพิ่มขึ้นและปฏิบัติตามกฎระเบียบในการมาใช้บริการ สวนสาธารณะและถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการแล้ว แต่ก็ควรมีการขยายพื้นที่สวนสาธารณะให้เพิ่มมากขึ้น และกระจายพื้นที่สวนสาธารณะให้ครอบคลุมแก่การมาใช้บริการของประชาชน และนำพื้นที่ที่ไม่เป็นประโยชน์มาจัดทำเป็นสวนสาธารณะ

นาตยา ทรงวิจิตร (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัย การศึกษาความต้องการของประชาชนในการคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับสวน สาธารณะชุมชน บริเวณฝั่งตะวันตกของกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ บริเวณพื้นที่เขตต่อเมือง และ พื้นที่เขตชานเมือง มีความพึงพอใจในการใช้สวนสาธารณะแตกต่างกัน โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้สวนสาธารณะ แตกต่างกัน คือ ในด้านความพอเพียงของสวนสาธารณะ ได้แก่ อายุ ความถี่ในการเดินทาง ระดับการศึกษา ด้านขนาดของสวนสาธารณะ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความถี่ในการเดินทาง ด้านระยะทางที่ยินดีใช้บริการ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ความถี่ในการเดินทาง และวิธีที่ใช้ในการเดินทาง ด้านบริเวณในการจัดสร้าง สวนสาธารณะ ได้แก่ ความถี่ในการเดินทาง วิธีที่ใช้ในการเดินทาง และระยะเวลา ในการใช้บริการ ผลการศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนในการ ใช้บริการสวนสาธารณะชุมชน บริเวณฝั่งตะวันตกของกรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปร ที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการสวนสาธารณะชุมชน

สรุปได้ดังนี้ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ความถี่ในการเดินทาง วิธีการในการเดินทาง ระยะเวลาในการใช้บริการ และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อเสนอแนะในการศึกษานี้ ได้แก่ ควรคัดเลือกพื้นที่สำหรับสวนสาธารณะชุมชน ให้กระจายทั่วไปในบริเวณฝั่งตะวันตกของกรุงเทพมหานคร แทนการจัดสร้างสวน สาธารณะขนาดใหญ่ เพราะการจัดสร้างสวนสาธารณะชุมชน จะสะดวกในการดำเนิน การจัดสร้าง บำรุงรักษา และสะดวกแก่ประชาชนที่จะเข้าไปใช้

อัญญา รัตนอุบล และคณะ (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต : สวนสาธารณะ พบว่า นโยบายหลักในการจัดสวนสาธารณะส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้เป็นแหล่งนันทนาการของประชาชน ใช้สำหรับพักผ่อน เป็นหลัก สวนสาธารณะบางแห่งจัดเป็นแหล่งวิชาการ เป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่น ด้านการดำเนินการของสวนสาธารณะมีหน่วยงานดูแลเฉพาะสภาพทั่วไปของสวนสาธารณะ แต่ไม่มีหน่วยงานที่จัดการศึกษาลงไปดูแลโดยตรง ทำให้มีปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ทั้งด้านบุคลากร ด้านวิชาการ และงบประมาณ

ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ของสวนสาธารณะ พบว่า ส่วนใหญ่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เป็นที่พักผ่อนของประชาชน มีการจัดกิจกรรมของชุมชน และบางแห่งมีการจัดการศึกษาต่อเนื่อง คือ การอบรมฝึกอาชีพและมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการจัดแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่การสนับสนุนด้านวิชาการ โดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาแก่ประชาชนการอบรมบุคลากรภายในให้สามารถจัดการศึกษาได้ และการหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีประสิทธิภาพในอนาคต รวมทั้งต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต โดยพัฒนาให้เป็นเครือข่ายแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้สวนสาธารณะมีความสนุกสนาน มีชีวิตชีวาโดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ พัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ วิจัยและพัฒนา และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

ภัทรชาติ อัมศิริ (2548) ได้ทำการศึกษา การให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง พ.ศ. 2548 พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของการให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง ทั้งด้านการบริหารงานและด้านรูปแบบกิจกรรม โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 - 1.1 ระดับความคิดเห็นของการให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง ในด้าน การบริหารงาน โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นสถานที่จอดรถ ไม่พอเพียงต่อความต้องการ และการให้บริการห้องน้ำ/ห้องสุขา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.2 ระดับความคิดเห็นของการให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง ในด้าน รูปแบบกิจกรรม โดยรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการจัดอุปกรณ์ เครื่องออกกำลังกาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง มีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ผู้ใช้บริการเพศชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ สวนสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน
 - 2.2 ผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ สวนสาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการสวนสาธารณะที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่างกับผู้ให้บริการสวนสาธารณะที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี, 21-30 ปี และ 31-40 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

- 2.3 ผู้ใช้บริการที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการสวนสาธารณะ ที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นต่างกับพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่างกับพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนและไม่ได้ทำงาน ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะที่มีอาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นต่างกับพนักงาน/ลูกจ้าง เอกชนและไม่ได้ทำงาน ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกัน
- 2.4 ผู้ใช้บริการที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะแตกต่างกัน
- 2.5 ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน
- 2.6 ผู้ใช้บริการที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ของการให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวนสาธารณะในด้านการบริหารงานและด้านรูปแบบกิจกรรม ซึ่งพิจารณาโดยรวมจากเกณฑ์ความเหมาะสม ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมมาก ต่อการให้บริการ ซึ่งอาจมีผลจากที่ประชาชนมีความตื่นตัว ต่อการดูแลสุขภาพ อนามัยทำให้ประชาชนเข้ารับบริการในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อออกกำลังกาย โดยเฉพาะการเลือกรับบริการที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียในราคาประหยัด แต่การเข้ารับบริการ ประชาชนยังคำนึงถึงการบริหารงาน และรูปแบบกิจกรรมที่ทางสวนสาธารณะมีไว้บริการประชาชน
2. ความคิดเห็นต่อการให้บริการของสวนสาธารณะ จำแนกตามตัวแปรมีดังนี้
 - 2.1 ผู้ใช้บริการเพศชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ สวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากว่าไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ได้รับการบริการของสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน สามารถออกกำลังกายในลักษณะต่าง ๆ เพื่อสุขภาพร่างกายที่ แข็งแรง สมบูรณ์
 - 2.2 ผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการ สวนสาธารณะแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากว่า การที่อายุของผู้มาใช้บริการมีมากบ้าง น้อยบ้าง ทา

ให้บริการในรูปแบบที่ต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการมีความต่างกัน

- 2.3 ผู้ใช้บริการที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากว่า ผู้ใช้บริการไม่ว่าจะมีการศึกษาอยู่ในระดับใด ก็เข้ามาใช้บริการได้ และเป็นไปตามความต้องการของบุคคลนั้น ๆ
- 2.4 ผู้ใช้บริการที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะแตกต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากว่า ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ การงานที่ไม่เหมือนกัน เวลาในการเข้าใช้บริการก็ต่างกัน
- 2.5 ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากว่า ผู้ใช้บริการที่เข้ามาใช้บริการ จะเข้ามาเป็นคู่ หรือ เป็นหมู่คณะ โดยมีเพื่อนหรือครอบครัวมาทำกิจกรรมร่วมกัน
- 2.6 ผู้ใช้บริการที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากว่า ผู้ใช้บริการจะมีรายได้เท่าใดก็รับบริการในรูปแบบ เดียวกัน ซึ่งสอดคล้อง

ชุดิมา รอดประทับ (2550) ได้ทำการศึกษา แรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรีปี พ.ศ. 2549 พบว่า

1. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านร่างกาย อยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านความรักความชอบและความถนัด อยู่ในระดับมาก
3. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านสังคมอยู่ในระดับมาก
4. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในการอยู่ในระดับมาก

นพเก้า หัตถ์จุมพล (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยบทบาทของสวนสาธารณะต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต กรณีศึกษาสวนสาธารณะหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. สภาพของสวนสาธารณะ ความต้องการจัดการ และบทบาทของสวนสาธารณะที่มี

ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี 2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของสวนสาธารณะต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ มาจากประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการ และผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียงสวนสาธารณะหนองบัว จำนวน 120 คน และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบโดยวิธี T – test และ F – test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพสวนสาธารณะ ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อพื้นที่การใช้ประโยชน์ด้านการจัดการ และด้านการบริการ ว่ามีปริมาณที่เพียงพอ และคุณภาพที่เหมาะสม ได้แก่ ถนน ทางเดินเท้า ลานลู่วิ่งออกกำลังกาย สวนหินประดับ ลานแอโรบิก บริเวณออกกำลังกายกลางแจ้ง สวนหย่อม สนามหญ้า ทางเดินในสระน้ำ เป็นต้น ด้านการบริการ ได้แก่ การบำรุงรักษาสวนสาธารณะและพันธุ์ไม้ภายในสวน มีเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความปลอดภัย (รปภ.) คอยติดตามดูแลความปลอดภัย การดูแลรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬา การให้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ เป็นต้น ส่วนพื้นที่การใช้ประโยชน์ด้านการจัดการ ด้านการบริการที่มีปริมาณที่ไม่เพียงพอ และคุณภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ พื้นที่สนามกีฬาบาสเกตบอล สนามตะกร้อ พื้นที่พักผ่อนแบบเงียบสงบ สนามเด็กเล่น ด้านการจัดการ ได้แก่ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ บริการน้ำดื่มสาธารณะ ห้องน้ำสุขา เก้าอี้นั่งสำหรับพักผ่อน บริเวณที่จอดรถ ร้านค้า แผงลอย ถังขยะ เป็นต้น ด้านการบริการ ได้แก่ อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น
2. ความต้องการด้านการจัดการสวนสาธารณะหนองบัว พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ รวมถึงการมีหน่วยพยาบาล เบื้องต้นประจำสวนสาธารณะ เป็นต้น เพื่อจะนำมาซึ่งการพัฒนาชุมชนก่อให้เกิดการจ้างงาน การนารายได้เข้าสู่ท้องถิ่น
3. ผลกระทบของบทบาทสวนสาธารณะต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น ในด้านสังคม ได้แก่ ชุมชนอาศัยแออัดมากขึ้น และในด้านวัฒนธรรม ได้แก่ รูปแบบการบริโภคเปลี่ยนเป็นอาหารสำเร็จรูป เพื่อให้ละเอียดมากยิ่งขึ้นได้จำแนกผลกระทบในแต่ละด้านดังกล่าว ตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ทิวากรณ์ ราชูธร และกาญจนา นาละพินธุ (2554) ได้ทำการศึกษา สถานการณ์ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า

1. ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของสวนสาธารณะประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า
 - 1.1 ควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้ครอบคลุมพื้นที่บริเวณสวนสาธารณะและควรรำขยะไปกำจัดทุกวัน
 - 1.2 ควรมีบริการน้ำดื่มที่สะอาดแก่ประชาชนที่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดและดีต่อสุขภาพ
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสวนสาธารณะประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า
 - 2.1 ควรเพิ่มให้มีบริการฟรีของเครื่องเล่น หรือเช่าในราคาถูก
 - 2.2 ควรเพิ่มสนามเด็กเล่น โดยเฉพาะสนามฟุตบอลสำหรับเด็ก
 - 2.3 ควรเพิ่มเรื่องความปลอดภัยของเครื่องเล่นในสนาม
 - 2.4 ควรขยายคู่วิ่ง
3. ด้านความปลอดภัยจากการใช้บริการของสวนสาธารณะประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่า
 - 3.1 ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
 - 3.2 เพิ่มแสงสว่างของไฟฟ้าในพื้นที่เสี่ยง
 - 3.3 ควรปิด - เปิด สวนสาธารณะเป็นเวลาอย่างเคร่งครัด
 - 3.4 ควรมีป้ายประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนจุดเสี่ยงต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบวิจัยเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้ประชาชน ได้ใช้ประโยชน์และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เข้ามาประสานจัดการศึกษาวิจัยศักยภาพสวนสาธารณะทุกแห่ง จากนั้นนำผลการวิจัยที่ได้ไปจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องรองรับซึ่งกันและกันด้วยวิธีการเช่นนี้ จะทำให้การจัดการสวนสาธารณะมีเป้าหมาย ทิศทางที่เหมาะสมแก่ประเทศชาติและประชาชนยิ่งขึ้น

ภควดี ศรีอ่อน (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ ทัศนศึกษา สวนรมณีนาด พบว่าผู้ใช้สวนเข้ามาทำกิจกรรมหลายชนิด แต่ละกลุ่มวัย มีช่วงเวลาที่มาใช้และชนิดกิจกรรมที่สนใจแตกต่างกัน และพบพื้นที่ที่ทำกิจกรรมชนิดเดียวกันเป็นประจำ พื้นที่ที่มีผู้ใช้เฉพาะช่วงเวลา พื้นที่ที่ถูกใช้งานตลอดเวลา นอกจากนี้ยังพบการใช้งานในพื้นที่ที่ไม่ได้มีการออกแบบไว้สำหรับทำกิจกรรม และพื้นที่ที่มีการเข้าไปใช้น้อย ส่วนของปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ ได้แก่ สภาพที่เกิดของกิจกรรม เช่น การเป็นพื้นที่กว้าง พื้นที่ในร่มเงา พื้นที่ผิวลานแข็งหรือสนามหญ้า ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

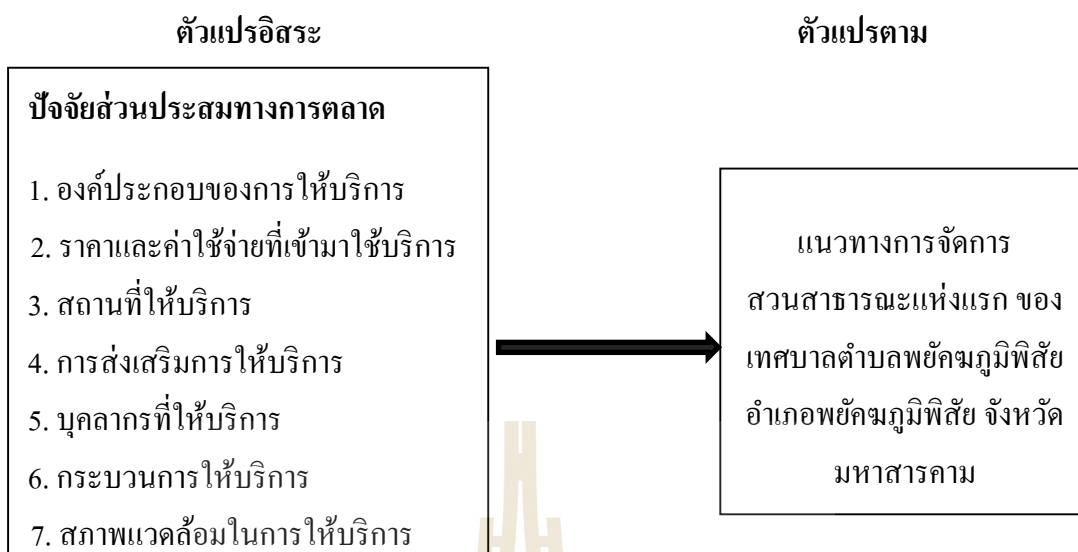
ข้อเสนอแนะของการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ทางกายภาพ พฤติกรรม สรุปได้ว่า ควรมีการแบ่งพื้นที่การใช้งานกิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจนเพื่อลดการซ้อนทับของพื้นที่กิจกรรม ทำเส้นทางเดินบริเวณสนามหญ้า เพื่อสามารถเข้าไปทำกิจกรรมได้มากขึ้น ปรับปรุงรูปแบบของเส้นทางวิ่งและพื้นผิววัสดุที่ใช้ความเหมาะสมกับกิจกรรม พื้นที่ภายในสวนมีขนาดจำกัดจึงควรพัฒนาพื้นที่ให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับปรุงเปลี่ยนให้เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเพียงพอ

จรัส มือขุนทด (2560) การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะของเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะเดิมของเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ในประเด็นปัจจัยด้านต่างๆ คือ องค์กรประกอบการให้บริการ ราคาค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการ และสภาพแวดล้อมการให้บริการ และ 2) นำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้ไปวางแผนการจัดการสวนสาธารณะที่จะก่อสร้างใหม่ในอนาคต โดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้เข้าใช้บริการมากที่สุด โดยเน้นศึกษาประชาชนกลุ่มเป้าหมายคือประชากรที่เข้าใช้บริการสวนสาธารณะอ่างเก็บน้ำหนองตาหมู่ ในเขตเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 403 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อีกทั้งใช้สถิติเชิงอนุมาน ด้วยค่าสถิติ F – test

ผลการศึกษาพบว่า การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะของเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.6489 – 3.3044 อย่างไรก็ตามในภาพรวมของประชาชนกลุ่มอายุที่น้อยกว่า จะมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสวนสาธารณะของเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มากกว่าประชากรกลุ่มอายุที่มากกว่า

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.5 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย

เทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัยเป็นศูนย์กลางหลักของอำเภอพยุหะภูมิพิสัย มีพื้นที่ 11.04 ตารางกิโลเมตร และได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ครอบคลุม 2 ตำบล 12 ชุมชน ประกอบด้วย

ตำบลปะหลานมี 8 ชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนปะหลาน 1 หมู่ที่ 1
2. ชุมชนปะหลาน 2 หมู่ที่ 2
3. ชุมชนเมืองเจีย หมู่ที่ 8 (บางส่วน)
4. ชุมชนโนนสูง หมู่ที่ 10 (บางส่วน)
5. ชุมชนปะหลาน 3 หมู่ที่ 13
6. ชุมชนปะหลาน 4 หมู่ที่ 14 (บางส่วน)
7. ชุมชนเมืองเก่า หมู่ที่ 15 (บางส่วน)
8. ชุมชนโนนเขาคำ หมู่ที่ 16 (บางส่วน)

ตำบลลานสะแก มี 4 ชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนสระสี่เหลี่ยม หมู่ที่ 1
2. ชุมชนหนองไผ่ หมู่ที่ 2 (บางส่วน)
3. ชุมชนโนนม่วง หมู่ที่ 12 (บางส่วน)
4. ชุมชนสนามชัย หมู่ที่ 16

จำนวนประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลตาม แยกเป็น

ชาย	จำนวน	3,954 คน
หญิง	จำนวน	4,274 คน
รวม	จำนวน	8,228 คน
จำนวนครัวเรือน	จำนวน	3,873 หลังคาเรือน

(สถิติงานทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560)

สถิติจำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัยตามทะเบียนราษฎร ปี 2557 – 2559

พ.ศ.	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนหลังคาเรือน
2557	3,996	4,334	8,330	3,718
2558	4,005	4,303	8,308	3,733
2559	4,009	4,275	8,284	3,827

จำนวนตัวเลขประชากรดังกล่าวนี้ เป็นจำนวนตัวเลขของประชากรที่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเทศบาลเท่านั้น นอกจากนี้แล้ว ยังมีประชากรอีกจำนวนหนึ่งที่เกิดทางเข้ามาประกอบอาชีพ นักเรียน นักศึกษา กลุ่มประชากรจำนวนนี้เป็นส่วนที่ไม่ทราบจำนวนแน่ชัด (ประชากรแฝง) แต่ก็เป็นประชากรที่มีการใช้บริการสาธารณะด้านต่างๆ และบริโภครักษาพยาบาลเมือง จนถึงการก่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมให้กับเมือง จึงนับเป็นกลุ่มสำคัญที่มีผลต่อการเติบโตของเมือง

แหล่งท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัยไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แต่มีสถานที่ที่พัฒนาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ คือ สวนพุทธ ตั้งอยู่บนถนนพุทธรักษา โดยมีเนื้อที่ประมาณ 13 ไร่ ซึ่งเทศบาลได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อปรับปรุง ให้เป็นสวนสาธารณะ และสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากมีโบสถ์มาตั้งอยู่บริเวณใจกลาง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่เคารพบูชาของราษฎรทั่วไป และมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวงานประจำปีของอำเภอทุกปี คือ มี่งานประเพณีลอยกระทง โดยจะจัดเดือนพฤศจิกายนของทุกปี นอกจากนี้มีงานประเพณีสงกรานต์ ในเดือนเมษายน งานประเพณีบุญบั้งไฟเดือน พฤษภาคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้มีการศึกษาจาก ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถทำการสรุปได้ว่า งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการ ศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ พร้อมทั้งมีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลที่ได้จาก หนังสือ บทความในวารสาร บทความออนไลน์ รายงานการศึกษาวิจัย และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มประชากรในเขตเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

3.2 วิธีดำเนินการ

การศึกษาเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้ผู้วิจัย ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษางานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งจากหนังสือ และบทความทางวิชาการเพื่อเรียบเรียงความสำคัญของปัญหาการวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์
3. พัฒนารอบแนวคิดงานวิจัย
4. ระบุประชากรเป้าหมายที่จะทำการศึกษาและกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
5. สร้างและพัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย รวมทั้งหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
6. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. สรุปผลการวิจัย

9. นำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8,228 คน (สำนักทะเบียนเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย, 2560)

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กรณีที่ทราบจำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัยที่แน่นอน การกำหนดขนาดตัวอย่างในกรณีที่ประชากรมีจำนวนแน่นอน (Finite population) ได้จากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane (1973) ซึ่งมีรายละเอียด ของการคำนวณ ดังนี้ (<http://pioneer.netserv.chula.ac.th> , ออนไลน์ , 2561)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

e คือความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นในรูปของสัดส่วน

การวิจัยนี้ประชากรที่ศึกษามี 8,228 คน และต้องการให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างไม่เกินร้อยละ 10

ดังนั้นสูตรที่ใช้ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$= \frac{8,228}{1+8,228(0.10)^2} = 99 \text{ ตัวอย่าง}$$

ในครั้งนีผู้วิจัยตัดสินใจเลือกตัวอย่าง = 200 คน(ตัวอย่าง)

โดยที่ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้ให้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ เท่ากับ 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดี ของประชากรเป้าหมายแบบอาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เนื่องจากประชากรในเขตเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย มีหลากหลาย ทั้งอายุ เพศ อาชีพ และรายได้ เป็นต้น กำหนดตัวอย่างขั้นต่ำ 99 ตัวอย่าง แต่งานวิจัยได้ทำการเก็บจำนวน 200 ตัวอย่าง

3.2.2 เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้าง สวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ประกอบด้วย เพศ ระยะเวลา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับการให้ความสำคัญของประชาชนเกี่ยวกับสภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อมของสวนสาธารณะในด้านต่างๆ คือ การให้บริการแยกเป็น 7 ปัจจัยหลัก ได้แก่ องค์กรประกอบของการให้บริการ องค์กรประกอบด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ องค์กรประกอบด้านสถานที่ให้บริการ องค์กรประกอบด้านการส่งเสริมการให้บริการ องค์กรประกอบด้านบุคลากรที่ให้บริการ องค์กรประกอบด้านกระบวนการให้บริการ และองค์กรประกอบด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ

และ ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ตัวเลือก ตามแบบวิธีของ (Likert Scale) ได้ให้คะแนนไว้ ดังนี้

- 5 หมายถึง ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ให้ความสำคัญในระดับมาก
- 3 หมายถึง ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ให้ความสำคัญในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

การแปรผลข้อมูลตามเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Mid – point) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 อ้างอิงใน นพเก้า หัตถุมพล , 2552) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 แปลความว่าให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 แปลความว่าให้ความสำคัญในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 แปลความว่าให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 แปลความว่าให้ความสำคัญในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 แปลความว่าให้ความสำคัญในระดับน้อยมาก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การจัดการสวนสาธารณะแห่งแรกต่อไป

3.2.2.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตที่ได้ตั้งไว้ และทำการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะจำนวนอย่างน้อย 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อาจารย์ ดร.ณัชชา ลิมปศิริสุวรรณ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และนายสุรสิทธิ์ ภูกุดแก้ว ปลัดเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของข้อคำถามในแต่ละข้อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของงานวิจัย โดยวัดจากค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (Index of item Objective Congruence : IOC) ซึ่งปกติแล้วจะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ซึ่งในการตรวจสอบมีการให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ (Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K., 1997)

ให้คะแนน	+1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ในการพิจารณาค่าความเที่ยงตรง มีหลักการดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

3.2.3 ผลการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่นำมาเป็นเครื่องมือในการศึกษา เรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยได้นำมาทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC) พบว่าอยู่ในช่วงระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไปรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ค่าความน่าเชื่อถือของแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถามที่คำนวณได้ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ปัจจัย	จำนวนข้อ คำถามทั้งหมด	จำนวนข้อคำถามที่ผ่าน เกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 -1.00
ปัจจัยการให้ความสำคัญ		
1. ด้านองค์ประกอบของการบริการ	6 ข้อ	6 ข้อ
2. ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ	3 ข้อ	3 ข้อ
3. ด้านสถานที่ให้บริการ	6 ข้อ	6 ข้อ
4. ด้านการส่งเสริมการให้บริการ	4 ข้อ	4 ข้อ
5. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	4 ข้อ	4 ข้อ
6. ด้านกระบวนการให้บริการ	4 ข้อ	4 ข้อ
7. ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ	3 ข้อ	3 ข้อ

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ดำเนินการเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data sources) และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (primary data sources) ดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจากหน่วยงาน หรือองค์การที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงข้อมูลที่ได้จากหนังสือ บทความในวารสาร รายงานการประชุม สัมมนาวิชาการ บทความออนไลน์ รายงานการวิจัย บทความวิชาการ เป็นต้น
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่จัดเก็บจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 200 ตัวอย่าง ในเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัยที่เป็นตัวแทนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ในเขตเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และทำการสุ่มตัวอย่างโดยแบบอาศัยความน่าจะเป็น (probability sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) โดยมีรายละเอียดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ระดับการให้ความสำคัญเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญในการให้บริการของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. การให้ข้อเสนอแนะเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)
3. การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ด้วยสถิติ F - test

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ เครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด จากประชากรในเขตเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีต่อโครงการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาล ซึ่งพื้นที่การเก็บข้อมูล คือ 12 ชุมชนในเขตบริการของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เพศ ระบุอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย ได้แก่ องค์ประกอบของการให้บริการ ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านบุคลากรที่ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสวนสาธารณะ
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	83	41.50
หญิง	117	58.50
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 และเพศชายจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับอายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	50	25.00
20 – 34 ปี	50	25.00
35 – 49 ปี	50	25.00
50 ปี ขึ้นไป	50	25.00
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย ผู้วิจัยกำหนดช่วงอายุผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 4 ช่วงอายุ ดังนี้ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 20 – 34 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 35 – 49 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรส

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	78	39.00
สมรส	96	48.00
หม้าย/หย่า	26	13.00
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และมีสถานภาพหม้าย/หย่า จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	167	83.50
ปริญญาตรี	29	14.50
สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.00
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	7.50
ค้าขาย/เจ้าของกิจการ	77	38.50
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	10	5.00
นักเรียน/นักศึกษา	40	20.00
อื่นๆ	58	29.00
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมามีอาชีพอื่นๆ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และสุดท้ายมีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	137	68.50
10,000 – 19,999 บาท	52	26.00
20,000 – 29,000 บาท	2	1.00
30,000 บาทขึ้นไป	9	4.50
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 รองลงมามีรายได้เฉลี่ย 10,000 – 19,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีรายได้เฉลี่ย 20,000 – 29,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และสุดท้ายมีรายได้เฉลี่ย 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการสวนสาธารณะ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ		
พักผ่อนหย่อนใจ	92	46.00
เข้าร่วมกิจกรรมฯ	33	16.50
ออกกำลังกาย	59	29.50

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ		
อื่นๆ	11	5.50
รวม	200	100

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

การเก็บแบบสอบถามของประชากร จำนวน 200 ตัวอย่าง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพิกุลมณีพิสัย พบว่า ส่วนใหญ่เข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาเข้ามาออกกำลังกาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 เข้ามาพบปะสังสรรค์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และเข้ามาใช้บริการด้านอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.50 มีอายุในช่วงอายุคือ ต่ำกว่า 20 ปี , 20 – 34 ปี , 35 – 49 ปี และ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25 เท่ากัน มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 48.00 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.50 มีอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.50 และเข้าใช้บริการสวนสาธารณะเพราะต้องการพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 46.00

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพิกุลมณีพิสัย

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการให้ความสำคัญ ในภาพรวมองค์ประกอบการให้บริการ ทั้ง 7 ด้าน

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัจจัย	ลำดับ
	(\bar{X})	(S.D)	ความสำคัญ	
1. องค์ประกอบของการให้บริการ	3.19	0.89	ปานกลาง	2
2. ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ	3.28	0.87	ปานกลาง	1

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
3. ด้านสถานที่ให้บริการ	2.97	0.97	ปานกลาง	5
4. ด้านการส่งเสริมการให้บริการ	2.86	1.05	ปานกลาง	7
5. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	2.95	1.06	ปานกลาง	6
6. ด้านกระบวนการให้บริการ	3.01	1.10	ปานกลาง	4
7. ด้านสภาพแวดล้อมการให้บริการ	3.18	1.08	ปานกลาง	3
รวม	3.06	1.01	ปานกลาง	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.8 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านการให้บริการทั้ง 7 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญคือ ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.28 รองลงมาได้แก่ ด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ด้านสภาพแวดล้อมการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านบุคลากรที่ให้บริการ และด้านการส่งเสริมการให้บริการ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.19, 3.18, 3.01, 2.97, 2.95 และ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านองค์ประกอบบริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
ด้านองค์ประกอบของการให้บริการ				
1. จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอ และสวยงาม	4.18	0.65	มาก	1
2. ท่าเลที่ตั้งมีความเหมาะสม	3.85	0.64	มาก	2
3. สถานที่จอดรถเพียงพอ	3.63	0.69	มาก	3
4. โต๊ะ-เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ	3.32	0.75	ปานกลาง	6
5. จำนวนถังขยะเพียงพอ	3.37	0.75	ปานกลาง	5
6. จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ	3.48	0.82	มาก	4
รวม	3.64	0.72	มาก	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.9 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านองค์ประกอบการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและความสวยงาม ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม สถานที่จอดรถเพียงพอ และจำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.18, 3.85, 3.63 และ 3.48 รองลงมาได้แก่ จำนวนถังขยะเพียงพอ และโต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.37 และ 3.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ				
1.สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	3.56	0.64	มาก	2
2.สวนสาธารณะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ	3.68	0.69	มาก	1
3.สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้บริการเอกชน	3.45	0.63	มาก	3
รวม	3.56	0.65	มาก	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.10 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ สวนสาธารณะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และสวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้บริการ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.68 3.56 และ 3.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้าน สถานที่ให้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
ด้านสถานที่ให้บริการ				
1.จำนวนเครื่องออกกำลังกายมีเพียงพอ	3.57	0.71	มาก	1
2.เครื่องออกกำลังกายมีความพร้อมใช้งาน	3.52	0.64	มาก	2
3.จำนวนห้องสุขามีเพียงพอ	3.39	0.60	ปานกลาง	5
4.พื้นที่สำหรับการออกกำลังกายมีเพียงพอ	3.52	0.64	มาก	2
5.ทางวิ่งออกกำลังกายได้มาตรฐาน	3.49	0.68	มาก	3
6.มีป้ายบอกทางชัดเจน	3.43	0.67	มาก	4
รวม	3.48	0.66	มาก	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.11 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านสถานที่ให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ จำนวนเครื่องออกกำลังกายมีเพียงพอ เครื่องออกกำลังกายมีความพร้อมใช้งาน พื้นที่สำหรับการออกกำลังกายมีเพียงพอ ทางวิ่งออกกำลังกายได้มาตรฐาน และมีป้ายบอกทางชัดเจน ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.57, 3.52, 3.52, 3.49 และ 3.43 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ จำนวนห้องสุขามีเพียงพอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.39

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านการส่งเสริมการให้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
ด้านการส่งเสริมการให้บริการ				
1.การประชาสัมพันธ์โดยเสียงตามสาย	3.44	0.69	มาก	1
2.นโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย	3.17	0.71	ปานกลาง	4

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัจจัย	ลำดับ
	(\bar{X})	(S.D)	ความสำคัญ
ด้านการส่งเสริมการให้บริการ			
3.สิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอ เช่น อุปกรณ์กีฬา ฯลฯ	3.42	0.63	มาก 2
4.มีแผนพับเพื่อประชาสัมพันธ์ก่อนก่อนเปิดให้บริการสวนสาธารณะ	3.18	0.78	ปานกลาง 3
รวม	3.30	0.71	ปานกลาง

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2560 และการคำนวณ

จากตาราง 4.12 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านการส่งเสริมการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์โดยเสียงตามสาย และสิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอ เช่น อุปกรณ์กีฬา ฯลฯ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.44 และ 3.42 รองลงมาได้แก่ มีแผนพับเพื่อประชาสัมพันธ์ก่อนเปิดให้บริการสวนสาธารณะ และนโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.18 และ 3.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัย ด้านบุคลากรที่ให้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัจจัย	ลำดับ
	(\bar{X})	(S.D)	ความสำคัญ
ด้านบุคลากรที่ให้บริการ			
1.เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่องขยะคุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง	3.29	0.78	ปานกลาง 3
2.เจ้าหน้าที่มีความชำนาญในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง	3.34	0.80	ปานกลาง 1

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัจจัย	ลำดับ
	(\bar{X}) (S.D)	ความสำคัญ	
ด้านบุคลากรที่ให้บริการ			
3.เจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแลความปลอดภัย	3.31 0.91	ปานกลาง	2
4.เจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่และซ่อมบำรุงสม่ำเสมอ	3.27 0.84	ปานกลาง	4
รวม	3.30 0.84	ปานกลาง	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.13 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้าน การให้บริการด้านบุคลากรที่ให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และ ไฟฟ้าส่องสว่าง ให้มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.34 รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแลความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่องขยะ คุณภาพน้ำและไฟฟ้าส่องสว่าง และเจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่และซ่อมบำรุงสม่ำเสมอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.31, 3.29 และ 3.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัจจัย	ลำดับ
	(\bar{X}) (S.D)	ความสำคัญ	
ด้านกระบวนการให้บริการ			
1.มีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่าง ทางวิ่ง-เดินทางจักรยาน อย่างชัดเจน	3.62 0.61	มาก	1
2.มีพระราชบัญญัติการห้ามขี่เครื่องขี่มอเตอร์ ในสวนสาธารณะ	3.49 0.88	มาก	2
3.มีป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อห้ามการปฏิบัติตน ในสวนสาธารณะ	3.40 0.87	ปานกลาง	3
4.มีป้ายแสดงกระบวนการการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย	3.32 0.80	ปานกลาง	4
รวม	3.46 0.80	มาก	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.14 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านกระบวนการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ มีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่าง ทางวิ่ง-เดินทางจักรยานอย่างชัดเจน และมีพระราชบัญญัติการห้ามขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.62 และ 3.49 รองลงมาได้แก่ มีป้ายประชาสัมพันธ์ข้อห้ามการปฏิบัติตนในสวนสาธารณะ และมีป้ายแสดงกระบวนการการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการให้ความสำคัญ ในด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ

ปัจจัยด้านการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปัจจัย ความสำคัญ	ลำดับ
ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ				
1.พื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะ มีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม	3.75	0.74	มาก	1
2.รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงาม เชิงสร้างสรรค์	3.74	0.80	มาก	2
3.พื้นที่ลานอเนกประสงค์ที่ให้บริการใน สวนสาธารณะมีการจัดอย่างเหมาะสม	3.63	0.92	มาก	3
รวม	3.71	0.82	มาก	

ที่มา:จากการการสำรวจปี พ.ศ. 2561 และการคำนวณ

จากตาราง 4.15 สรุปได้ว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยต้น การให้บริการด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ อ พื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะมีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาได้แก่ รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงามเชิงสร้างสรรค์ และพื้นที่ลานอเนกประสงค์ที่ให้บริการภายในสวนสาธารณะมีการจัดอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.74 และ 3.63 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสวนสาธารณะ

แนวทางการก่อสร้างสวนสาธารณะ	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - ควรออกแบบและก่อสร้างพื้นที่ต่อเนื่องกับพื้นที่สวนสาธารณะที่มีเอกลักษณ์เด่นด้วยสระน้ำล้อมรอบเกาะด้วย เพื่อจะได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเมือง - เนื่องจากอำเภอพยุหะภูมิพิสัยเป็นเมืองเก่ามีเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ ดังนั้นควรก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ของเมืองให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลด้วย - เนื่องจากพื้นที่ที่จะก่อสร้างได้มีการขุดพบโบราณวัตถุ จึงถือได้ว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงควรก่อสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่เพื่อให้เข้ากับชื่อของสวนสาธารณะสวนพุทธธรรม และให้ประชาชนได้กราบไหว้
2. ด้านต้นไม้ และรูปแบบการจัดสวน	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นไม้ที่จะปลูก และจัดตกแต่งสวนสาธารณะควรมีเอกลักษณ์เป็นต้นไม้ประจำถิ่น เช่น ต้นพะยอม ฯลฯ
3. เวลาเปิด – ปิดสวนสาธารณะ	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อเปิดให้บริการสวนสาธารณะควรเปิด – ปิด เป็นเวลาเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุม และเทศบาลต้องจัดเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยด้วย
4. พระพุทธรูปประจำสวนสาธารณะ	<ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่ประจำสวนสาธารณะ ควรก่อสร้างด้วยแรงศรัทธาและการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้เกิดความรักความหวงแหนและสร้างความสามัคคี - รูปให้ยึดรูปแบบพระพุทธรูปกรุนาคูน หรือพระพุทธรูปโบราณที่อยู่วัดทองนพคุณ

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านช่วงอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_1 : ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.16 การทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบของการให้บริการ ในภาพรวมด้านบริการ 7 ด้าน แยกตามช่วงอายุ

ปัจจัยความสำคัญในการก่อสร้างสวนสาธารณะ	ค่า F	ค่า Sig
1. ด้านองค์ประกอบของการให้บริการ	9.22	0.00*
2. ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ	0.73	0.53
3. ด้านสถานที่ให้บริการ	0.19	0.90
4. ด้านการส่งเสริมการให้บริการ	1.08	0.36
5. ด้านบุคลากรที่ให้บริการ	0.34	0.79
6. ด้านกระบวนการให้บริการ	0.67	0.57
7. ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ	1.14	0.34

ที่มา:จากการคำนวณ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุพบว่า มีค่า Sig. ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่ากลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีระดับการให้ความสำคัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าด้านองค์ประกอบของการให้บริการมีผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านองค์ประกอบของการให้บริการแสดงในตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในการให้บริการด้านองค์ประกอบของการให้บริการ

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.723	3.110	2.970	2.953
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3.723		0.613*	0.753*	0.770*
20 – 34 ปี	3.110			0.140	0.157
35 – 49 ปี	2.970				0.167
50 ปี ขึ้นไป	2.953				

ที่มา:จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.17 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่าประชาชนอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและสวยงาม ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ สถานที่จอดรถเพียงพอ โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ จำนวนถังขยะเพียงพอ และจำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ มากกว่ากลุ่มอายุ 20 – 34 ปี กลุ่มอายุ 35 – 49 ปี และกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับการให้ความสำคัญ 3.723 ซึ่งมากกว่า 3.110 , 2.970 และ 2.953

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบของการให้บริการ ในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ แยกตามช่วงอายุ

องค์ประกอบของการให้บริการ	ค่า F	ค่า Sig
1. จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและสวยงาม	11.67	0.00*
2. ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ	3.03	0.03*
3. สถานที่จอดรถเพียงพอ	1.14	0.33
4. โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ	3.06	0.03*
5. จำนวนถังขยะเพียงพอ	7.84	0.00*
6. จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ	3.34	0.02*

ที่มา:จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อจำแนกตามช่วงอายุพบว่า มีค่า Sig. ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันมีระดับการให้ความสำคัญแตกต่างกัน ในประเด็นจำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอสวยงาม ทำให้ที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอสวยงาม จำนวนถังขยะเพียงพอสวยงาม และจำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอสวยงาม

โดยผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของด้านองค์ประกอบของการให้บริการ แสดงในตารางที่ 4.19 – 4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอสวยงาม

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	4.340	4.340	4.300	3.740
อายุต่ำกว่า 20 ปี	4.340		0.000	0.040	0.600*
20 – 34 ปี	4.340			0.040	0.600*
35 – 49 ปี	4.300				0.560*
50 ปี ขึ้นไป	3.740				

ที่มา: จากการคำนวณ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.19 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคภูมิพิสัย พบว่าประชาชนกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป มีระดับการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอสวยงาม แตกต่างจากกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุ 20 – 34 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยกลุ่มช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป มีระดับค่าเฉลี่ยของการให้ความสำคัญเรื่องจำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอสวยงาม น้อยกว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุ 20 – 34 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.740 น้อยกว่า 4.340 , 4.340 และ 4.300 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : ท่าเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.820	3.760	4.080	3.740
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3.820		0.000	0.260	0.080
20 – 34 ปี	3.760			0.320	0.020
35 – 49 ปี	4.080				0.340
50 ปี ขึ้นไป	3.740				

ที่มา:จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.20 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ ท่าเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ แตกต่างกันน้อยมาก จนแทบไม่เห็นความแตกต่างกันเลย จึงไม่แสดงค่าในตารางของการวิเคราะห์

ตารางที่ 4.21 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : โถ๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.320	3.460	3.440	3.060
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3.320		0.140	0.120	0.260
20 – 34 ปี	3.460			0.020	0.400
35 – 49 ปี	3.440				0.380
50 ปี ขึ้นไป	3.060				

ที่มา:จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.21 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ แตกต่างกันน้อยมาก จนแทบไม่เห็นความแตกต่างกันเลย จึงไม่แสดงค่าในตารางของการวิเคราะห์

ตารางที่ 4.22 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : จำนวนถึงขยะเพียงพอ

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.560	3.400	3.560	2.960
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3.560		0.160	0.000	0.600*
20 – 34 ปี	3.400			0.160	0.440*
35 – 49 ปี	3.560				0.600*
50 ปี ขึ้นไป	2.960				

ที่มา:จากการคำนวณ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.22 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่าประชาชนกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป มีระดับการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ จำนวนถึงขยะเพียงพอ แตกต่างจากกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุ 20 – 34 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยกลุ่มช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไปมีระดับค่าเฉลี่ยของการให้ความสำคัญเรื่องจำนวนถึงขยะเพียงพอ น้อยกว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุ 20 – 34 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.960 น้อยกว่า 3.560 , 3.400 และ 3.560 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ผลต่างของค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับช่วงอายุ กับ ระดับปัจจัยการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ : จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ

		อายุต่ำกว่า 20 ปี	20 – 34 ปี	35 – 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.600	3.500	3.640	2.180
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3.600		0.100	0.040	0.420
20 – 34 ปี	3.500			0.140	0.320
35 – 49 ปี	3.640				0.460*
50 ปี ขึ้นไป	2.180				

ที่มา:จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.23 ได้มาจากการทดสอบรายคู่ของประเด็นย่อยในการออกแบบก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่าประชาชนกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป มีระดับการให้ความสำคัญในด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ได้แก่ จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ แตกต่างจากกลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยกลุ่มช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไปมีระดับค่าเฉลี่ยของการให้ความสำคัญเรื่องจำนวนไฟฟ้าส่องสว่าง น้อยกว่า กลุ่มอายุ 35 – 49 ปี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.180 น้อยกว่า 3.640

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก ของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์ของ การศึกษาที่สำคัญคือ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการให้บริการ สวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในประเด็นปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบการให้บริการ ราคาค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ สถานที่ให้บริการ การส่งเสริมการให้บริการ บุคลากรที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการ สภาพแวดล้อมการให้บริการ และ (2) เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางการวางแผนด้านการจัดการ สวนสาธารณะที่จะก่อสร้างใหม่ในอนาคต โดยมุ่งเน้นให้ตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้ เข้าใช้บริการมากที่สุด

โดยงานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ใน การศึกษา คือ ประชากรในเขตเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัด มหาสารคาม จำนวน 200 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีชั้นภูมิ ข้อมูลซึ่งเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นอกจากนี้ยังใช้ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ด้วยการวิเคราะห์ F – Test

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.50 มี อายุในช่วงอายุคือ ต่ำกว่า 20 ปี, 20 – 34 ปี, 35 – 49 ปี และ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25 เท่ากัน มี สถานะภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 48.00 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.50 มี อาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.50 และเข้าใช้บริการสวนสาธารณะเพราะต้องการพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อย ละ 46.00 ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับให้ความสำคัญในปัจจัยเกี่ยวกับการก่อสร้างสวนสาธารณะ แห่งแรก ของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

องค์ประกอบของการให้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและความสวยงาม ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม สถานที่จอดรถเพียงพอ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.18 , 3.85 และ 3.63 รองลงมาได้แก่ จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ จำนวนถังขยะเพียงพอ และโต๊ะ – เก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.48, 3.37 และ 3.32 ตามลำดับ

ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ สวนสาธารณะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.68 และ 3.56 ตามลำดับ รองลงมา คือ สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้บริการ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.45

ด้านสถานที่ให้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ จำนวนเครื่องออกกำลังกายมีเพียงพอ เครื่องออกกำลังกายมีความพร้อมใช้งาน และพื้นที่สำหรับการออกกำลังกายมีเพียงพอ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.57 , 3.52 และ 3.52 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ทางวิ่งออกกำลังกายได้มาตรฐาน มีป้ายบอกทางชัดเจน และจำนวนห้องสุขามีเพียงพอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.49 , 3.43 และ 3.39 ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมการให้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์โดยเสียงตามสาย ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.44 รองลงมาได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอเช่น อุปรกรณ์กีฬา ฯลฯ มีแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์ก่อนเปิดให้บริการสวนสาธารณะและนโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.42 , 3.18 และ 3.17 ตามลำดับ

ด้านบุคลากรที่ให้บริการมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.34 รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแลความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่องขยะ คุณภาพน้ำและไฟฟ้าส่องสว่าง และเจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่และซ่อมบำรุงสม่ำเสมอ โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.31 , 3.29 และ 3.27 ตามลำดับ

ด้านกระบวนการให้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ มีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่าง ทางวิ่ง-เดินทางจักรยานอย่างชัดเจน ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.62 รองลงมาได้แก่ มีพระราชบัญญัติการห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะ มีป้ายประชาสัมพันธ์ข้อห้ามการปฏิบัติตนในสวนสาธารณะ และมีป้ายแสดงกระบวนการการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.49 , 3.40 และ 3.32 ตามลำดับ

ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) ซึ่งเรียงลำดับการให้ความสำคัญ คือ พื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะมีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาได้แก่ รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงามเชิงสร้างสรรค์ และพื้นที่ลานอเนกประสงค์ที่ให้บริการภายในสวนสาธารณะมีการจัดอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.74 และ 3.63 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุแตกต่างกัน แต่จะมีระดับการให้ความสำคัญต่อบริการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านการส่งเสริมการให้บริการ ด้านบุคลากรที่ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ไม่แตกต่างกัน หรือคล้ายคลึงกัน

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยช่วงอายุมีผลต่อการออกแบบสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พบว่าประชาชนที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี 20 – 34 ปี 35 – 49 ปี และ 50 ปีขึ้นไป มีระดับการให้ความสำคัญด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านการส่งเสริมการให้บริการ ด้านบุคลากรที่ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านองค์ประกอบของการให้บริการสวนสาธารณะแห่งแรก โดยภาพรวมกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับการให้ความสำคัญในภาพรวมด้านองค์ประกอบของการให้บริการ มากกว่า กลุ่มช่วงอายุ 20 – 34 ปี 35 – 49 ปี และกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยด้านองค์ประกอบของการให้บริการพบว่า ทุกกลุ่มช่วงอายุให้ความสำคัญต่อสถานที่จอดรถเพียงพอไม่มากนัก ยกเว้นจำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและความสวยงาม ท่าเลที่ตั้งมีความเหมาะสม โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ จำนวนถังขยะเพียงพอ และจำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ นั้น ทุกกลุ่มช่วงอายุให้ความสำคัญมาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก ของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก ของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยผลการวิเคราะห์นำไปออกแบบสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย ดังนี้

- 1.) ด้านองค์ประกอบของการให้บริการ ควรมีจำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอ และสวยงาม ต้นไม้ที่จะปลูกจัดแต่งสวนควรมีเอกลักษณ์เป็นต้นไม้ประจำถิ่น เช่นต้นพะยอม เป็นต้น ท่าเลที่ตั้งมีความเหมาะสมสะดวกต่อการเดินทางเข้าใช้บริการ ทั้งยังต้องมีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ และสวนสาธารณะแห่งแรกนี้ควรมีเวลาเปิด - ปิด ที่ชัดเจน
- 2.) ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของประชาชนได้ จากการที่เป็นพื้นที่ออกกำลังกายให้ร่างกายมีสุขภาพที่แข็งแรง และพื้นที่สวนสาธารณะที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงามสามารถสร้างความเบิกบานใจให้กับประชาชนได้ ดังนั้นสวนสาธารณะที่อยู่ในการดูแลของเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย จึงไม่ควรมีการเก็บค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ
- 3.) ด้านสถานที่ให้บริการ ควรมีพื้นที่ออกกำลังกาย และจำนวนเครื่องออกกำลังกายที่เพียงพอ อีกทั้งเครื่องออกกำลังกายต้องมีสภาพความพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
- 4.) ด้านการส่งเสริมการให้บริการ เนื่องจากพื้นที่ก่อสร้างสวนสาธารณะอยู่ในเขตคูเมืองเก่ามีเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ และชื่อสวนพุทธธรรมนี้มาจากการขุดพบใบเสมาในบริเวณพื้นที่ ดังนั้นเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัยควรก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ของเมือง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษารับทราบข้อมูลของพื้นที่ จากการขุดพบใบเสมาในบริเวณพื้นที่จึงทำให้ประชาชนเชื่อว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงควรก่อสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่ให้เป็นสัญลักษณ์ในความเชื่อ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจของประชาชน อีกทั้งควรออกแบบและก่อสร้างพื้นที่ต่อเนื่องกับสวนสาธารณะที่มีเอกลักษณ์เด่นด้วยสระน้ำล้อมรอบเกาะ เพื่อจะได้ส่งเสริมและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเมือง

- 5.) ด้านบุคลากรที่ให้บริการ ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำคอยควบคุมดูแลความปลอดภัยเจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่ และซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ
- 6.) ด้านกระบวนการให้บริการ ควรมีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่างทางวิ่ง ทางเดิน ทางจักรยานอย่างชัดเจน และสามารถรองรับกลุ่มประชาชนผู้สูงอายุ
- 7.) ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ สวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย ต้องมีพื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะที่มีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงามเชิงสร้างสรรค์ และพื้นที่อเนกประสงค์ที่ให้บริการมีการจัดอย่างเหมาะสม

5.2.2 ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย

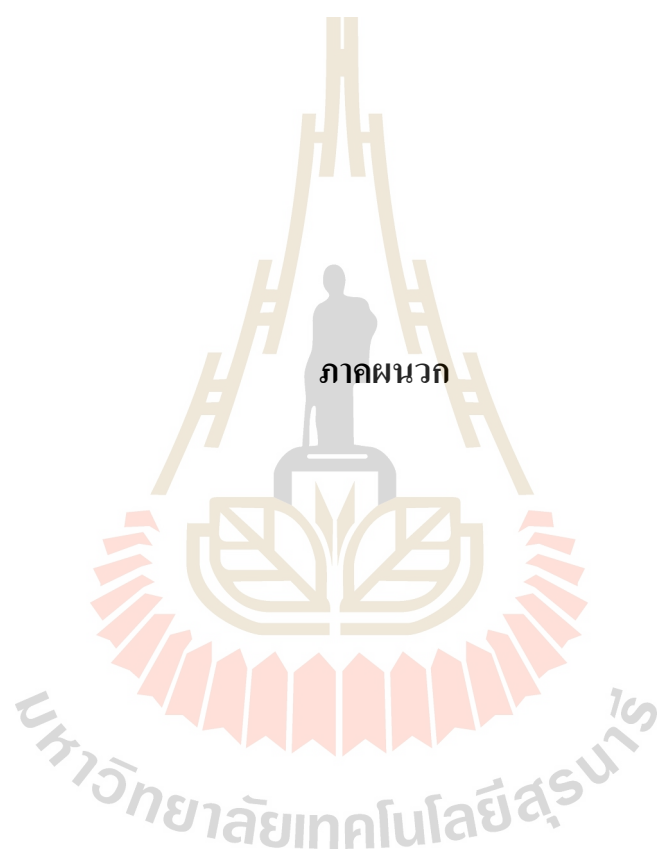
1. ในการทำวิจัยต่อไป ควรศึกษาประเด็นความพึงพอใจของประชาชนผู้มาใช้บริการ ต่อการบริหารจัดการสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดใช้งาน เพื่อเป็นแนวทางที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย ได้มากขึ้นต่อไป
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายเมื่อเปิดใช้งานสวนสาธารณะแห่งแรก และควรมีการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะแห่งแรก ของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย กับสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลอื่นในพื้นที่ข้างเคียง
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย
4. นำผลวิจัยเรื่องปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก ของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย อำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ไปใช้ออกแบบสวนสาธารณะในเทศบาลตำบลอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- จรัสพิมพ์ บุญญนันต์. (2554). การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม2. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- จำรัส มีอุนทด. (2560). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะของเทศบาลเมืองนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. โครงการงานมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ทิวากรณ์ ราชูธร และกาญจนา นาละพินธุ. (2554). สถานการณ์ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 4 (3) : เดือนกันยายน – ธันวาคม 2554.
- เทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย. (2556). การเปลี่ยนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันจากการใช้เพื่อสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่ง. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย.
- นพเก้า หัตถ์จุมพล. (2552). บทบาทของสวนสาธารณะต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตกรณีศึกษาสวนสาธารณะหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นาตยา ทรงวิจิตร. (2545). การศึกษาความต้องการของประชาชนในการคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับสวนสาธารณะชุมชนบริเวณฝั่งตะวันตกของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล. บัณฑิตวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ปวิฐฐะ บุญนาค. (2523). การใช้สวนสาธารณะสวนจตุจักร. กองสวนสาธารณะสำนักสวัสดิการสังคม. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ภควดี ศรีอ่อน. (2555). พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ กรณีศึกษาสวนรมณีนาถ. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทราวดี อิ่มศิริ. (2548). การให้บริการสวนสาธารณะเขตลาดกระบัง. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เวทิสรา กาญจนแก้ว. (2544). ความพึงพอใจของประชาชนผู้มาใช้บริการต่อการจัดการสวนสาธารณะ กรณีศึกษาสวนสาธารณะหนองประจักษ์ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สังคมศาสตร์ (สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยมหิดล. บัณฑิตวิทยาลัย.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). แนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ. [ออนไลน์]
ได้จาก <http://thesisavenue.blogspot.com/2008/09/marketing-mix-7ps.htm> . [0 มิถุนายน
2561].
- สถาบันพระปกเกล้า. (2561). อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2543. [ออนไลน์] ได้จาก [http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=อำนาจ
หน้าที่ของเทศบาล](http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=อำนาจหน้าที่ของเทศบาล). [10 มิถุนายน 2561].
- อาชัญญา รัตนอุบล และคณะ. (2548). การจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต :
สวนสาธารณะ. กระทรวงศึกษาธิการ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรก

ของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ระดับอายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี () 20-34 ปี
() 35-49 ปี () 50 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() โสด () สมรส
() หม้าย/หย่า () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ () ค้าขาย / เจ้าของกิจการ
() พนักงานบริษัท / ห้างร้าน () นักเรียน / นักศึกษา
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,000 - 19,999 บาท
() 20,000 - 29,999 บาท () 30,000 บาท ขึ้นไป

7. เหตุผลหลักในการเข้าใช้บริการ

() พักผ่อนหย่อนใจ () เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆที่จัดโดยเทศบาล
() ออกกำลังกาย () พบปะสังสรรค์
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการให้บริการสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องแต่ละหัวข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ปัจจัยด้านการให้บริการ	ระดับการให้ความสำคัญ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1 องค์ประกอบของการให้บริการ						
1.1	จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและสวยงาม					
1.2	ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ					
1.3	สถานที่จอดรถเพียงพอ					
1.4	โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ					
1.5	จำนวนถังขยะเพียงพอ					
1.6	จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ					
2. ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ						
2.1	สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล					
2.2	สวนสาธารณะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ					
2.3	สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้บริการ					
3 ด้านสถานที่ให้บริการ						
3.1	จำนวนเครื่องออกกำลังกายมีเพียงพอ					
3.2	เครื่องออกกำลังกายมีความพร้อมใช้งาน					
3.3	จำนวนห้องสุขามีเพียงพอ					
3.4	พื้นที่สำหรับการออกกำลังกายมีเพียงพอ					
3.5	ทางวิ่งออกกำลังกายได้มาตรฐาน					
4. ด้านการส่งเสริมการให้บริการ						
4.1	การประชาสัมพันธ์โดยเสียงตามสายจากเทศบาลอย่างสม่ำเสมอตามช่วงเวลาที่กำหนด					
4.2	นโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายของเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย					
4.3	สิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอ เช่น อุปกรณ์กีฬา					
4.5	มีแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์ก่อนเปิดให้บริการสวนสาธารณะ					

ข้อ	ปัจจัยด้านการให้บริการ	ระดับการให้ความสำคัญ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5 ด้านบุคลากรที่ให้บริการ						
5.1	เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการดูแลสวนสาธารณะ ในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง					
5.2	เจ้าหน้าที่มีความชำนาญในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง					
5.3	เจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแลความปลอดภัย					
5.4	เจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่และซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ					
6 ด้านกระบวนการให้บริการ						
6.1	มีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่าง ทางวิ่ง-เดิน ทางจักรยาน อย่างชัดเจน					
6.2	มีพระราชบัญญัติการห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสวนสาธารณะ					
6.3	มีป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อห้ามการปฏิบัติตนในสวนสาธารณะ					
6.4	มีป้ายแสดงกระบวนการการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย					
7 ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ						
7.1	พื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะมีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม					
7.2	รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงามเชิงสร้างสรรค์					
7.3	พื้นที่ลานอเนกประสงค์ที่ให้บริการภายในสวนสาธารณะมีการจัดอย่างเหมาะสม					
7.4	มีป้ายบอกทางอย่างชัดเจน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสวนสาธารณะ

.....

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามงานวิจัย (IOC)
เรื่อง ปัจจัยการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการก่อสร้างสวนสาธารณะแห่งแรกของเทศบาล
ตำบลพยุหะภูมิพิสัย อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item

Objective Congruence : IOC)

ข้อ	การประเมินปัจจัยด้านการให้บริการ	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		
		สอดคล้อง 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1
1 องค์ประกอบของการให้บริการ				
1.1	จำนวนต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาเพียงพอและสวยงาม			
1.2	ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมกับการเดินทางมาใช้บริการ			
1.3	สถานที่จอดรถเพียงพอ			
1.4	โต๊ะ – เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อนเพียงพอ			
1.5	จำนวนถังขยะเพียงพอ			
1.6	จำนวนไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ			
2. ด้านราคาและค่าใช้จ่ายที่เข้ามาใช้บริการ				
2.1	สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล			
2.2	สวนสาธารณะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ			
2.3	สวนสาธารณะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาใช้บริการ			
3 ด้านสถานที่ให้บริการ				
3.1	จำนวนเครื่องออกกำลังกายมีเพียงพอ			
3.2	เครื่องออกกำลังกายมีความพร้อมใช้งาน			
3.3	จำนวนห้องสุขามีเพียงพอ			
3.4	พื้นที่สำหรับการออกกำลังกายมีเพียงพอ			
3.5	ทางวิ่งออกกำลังกายได้มาตรฐาน			

ข้อ	การประเมินปัจจัยด้านการให้บริการ	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		
		สอดคล้อง 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1
4. ด้านการส่งเสริมการให้บริการ				
4.1	การประชาสัมพันธ์โดยเสียงตามสายจากเทศบาลอย่างสม่ำเสมอตามเวลาที่กำหนด			
4.2	นโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายของเทศบาลตำบลพัคฆภูมิพิสัย			
4.3	สิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอ เช่น อุปรกรณ์กีฬา			
4.5	มีแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์ก่อนเปิดให้บริการสวนสาธารณะ			
5 ด้านบุคลากรที่ให้บริการ				
5.1	เจ้าหน้าที่มีความรู้ในการดูแลสวนสาธารณะ ในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง			
5.2	เจ้าหน้าที่มีความชำนาญในการดูแลสวนสาธารณะในเรื่อง ขยะ คุณภาพน้ำ และไฟฟ้าส่องสว่าง			
5.3	เจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแลความปลอดภัย			
5.4	เจ้าหน้าที่ดูแลสถานที่และซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ			
6 ด้านกระบวนการให้บริการ				
6.1	มีการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่าง ทางวิ่ง-เดิน ทางจักรยาน อย่างชัดเจน			
6.2	มีพระราชบัญญัติการห้ามดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ในสวนสาธารณะ			
6.3	มีป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อห้ามการปฏิบัติตน ในสวนสาธารณะ			
6.4	มีป้ายแสดงกระบวนการการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย			
7 ด้านสภาพแวดล้อมในการให้บริการ				
7.1	พื้นที่สวนหย่อมภายในสวนสาธารณะมีระเบียบอย่างเป็นรูปธรรม			

ข้อ	การประเมินปัจจัยด้านการให้บริการ	ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		
		สอดคล้อง 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1
7.2	รูปแบบการจัดสวนมีความสวยงามเชิงสร้างสรรค์			
7.3	พื้นที่ลานอเนกประสงค์ที่ให้บริการภายในสวนสาธารณะมีการจัดอย่างเหมาะสม			
7.4	มีป้ายบอกทางอย่างชัดเจน			

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ประวัติผู้เขียน

นายปริญญา เนื่องโนราช เกิดวันที่ 18 ธันวาคม 2517 อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ประวัติการศึกษาปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อสร้าง) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประวัติการทำงานปี พ.ศ. 2540 – 2554 ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (นักบริหารงานช่าง) ระดับ 2 – 6 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามปี พ.ศ. 2555 – 2557 ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (นักบริหารงานช่าง) ระดับ 7 องค์การบริหารส่วนตำบลคอนจิม อำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. 2558 ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับ 7 องค์การบริหารส่วนตำบลคอนจิม อำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่นปี พ.ศ. 2558 ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับ 7 เทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปี พ.ศ. 2559 ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับ 8 เทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปี พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับกลาง เทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตำแหน่งปัจจุบัน ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับกลาง สถานที่ทำงาน เทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม